

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-13 /20097

715/2010

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 31/3/2010 tarihinde kararlaştırılan "Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.C. B. M. M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	- Plan ve Bütçe - Avrupa Birliği Uyum - Bayındırlık, Ulaştırma ve Turizm			
Esas Komisyon	Anayasa			
Tarih: 24. Mars 2010		F. No: 1/883		
Md.Y.	Müdür	D.Bşk.	G.Sek.Y.	Gen. Sek.
EE				
BAŞKAN				

RADYO VE TELEVİZYONLARIN KURULUŞ VE YAYIN HİZMETLERİ HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerinin düzenlenmesi ve denetlenmesi, medya hizmet sağlayıcıların idarî, malî ve teknik yapıları ve yükümlülükleri ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun kuruluşu, teşkilâtı, görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usûl ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Kanun, Türkiye Cumhuriyeti topraklarında yerleşik olarak veya Türkiye Cumhuriyeti yargı yetkisi altında, her türlü teknik, usûl ve araçlarla ve her ne isim altında olursa olsun elektromanyetik dalgalar veya diğer yollarla yapılan radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetleriyle ilgili hususları kapsar. Türkiye Cumhuriyeti yargı yetkisi altındaki medya hizmet sağlayıcılar, ikinci fıkra gereğince Türkiye’de yerleşik kabul edilenler ile üçüncü fıkra hükümlerine tâbi olanlardır.

(2) Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Medya hizmet sağlayıcı, merkez bürosunun Türkiye’de bulunması ve yayın hizmetlerine ilişkin editoryal kararların Türkiye sınırları içinde alınıyor olması durumunda Türkiye’de yerleşik kabul edilir.

b) Medya hizmet sağlayıcının merkez bürosunun Türkiye’de bulunmasına rağmen, yayın hizmetlerine ilişkin editoryal kararların Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesine taraf başka bir ülkede alınması ya da yayın hizmetlerine ilişkin editoryal kararlar Türkiye’de alınmakla birlikte merkez bürosunun anılan Sözleşmeye taraf başka bir ülkede bulunması durumunda medya hizmet sağlayıcı, yayın hizmeti faaliyetini yürüten işgücünün önemli bir kısmının bulunduğu ülkede yerleşik kabul edilir. Ancak,

1) Yayın hizmeti faaliyetini yürüten işgücü her iki ülkede de bulunmakla birlikte, hangi ülkede daha yoğun olarak çalışıldığının tespit edilemediği durumlarda medya hizmet sağlayıcı, merkez bürosunun bulunduğu ülkede yerleşik kabul edilir.

2) Yayın hizmeti faaliyetini yürüten işgücünün önemli bir kısmının, her iki ülkede de yoğun olarak faaliyet göstermediği durumlarda medya hizmet sağlayıcı, faaliyetine Türkiye’de daha önce başlamış olması ve Türkiye ekonomisi ile istikrarlı ve etkili bir bağlantısının bulunması hâlinde Türkiye’de yerleşik kabul edilir.

c) Bir medya hizmet sağlayıcının merkez bürosu Türkiye’de bulunmakla birlikte, yayın hizmeti faaliyetine ilişkin editoryal kararların Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesine taraf olmayan bir ülkede alınması ya da yayın hizmetlerine ilişkin editoryal kararlar Türkiye’de alınmakla birlikte merkez bürosunun anılan Sözleşmeye taraf olmayan üçüncü bir ülkede bulunması durumunda medya hizmet sağlayıcı, yayın hizmeti faaliyetini yürüten işgücünün önemli bir kısmının Türkiye’de bulunması hâlinde Türkiye’de yerleşik kabul edilir.

(3) İkinci fıkra hükümlerinin uygulanamadığı durumlarda;

a) Türkiye sınırları içinde konuşlandırılmış uydu bağlantısını kullanan medya hizmet sağlayıcılar,

b) Türkiye sınırları içinde konuşlandırılmış uydu bağlantısını kullanmamalarına rağmen, Türkiye’ye ait uydular üzerinde kapasite kullanan medya hizmet sağlayıcılar,

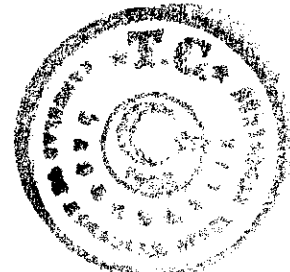
Türkiye Cumhuriyeti yargı yetkisi altında kabul edilir.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- 1) Alt yapı işletmecisi: Yayın hizmeti iletim altyapısını işleten kuruluşu,
- 2) Analog yayın: Analog modülasyon tekniği kullanılarak kablo, uydu, karasal ve benzeri ortamlardan yapılan yayın hizmetlerini,
- 3) Avrupa eserleri: Yapımı veya ortak yapımı Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesine taraf devletler ve Avrupa Birliğine üye devletlerde yerleşik gerçek veya tüzel kişiler tarafından gerçekleştirilen görsel-ışitsel eserleri,
- 4) Bağımsız yapımcı: Serbestçe program üretme ve bu programları dağıtma hakkı bulunan, medya hizmet sağlayıcı kuruluşun kayıtlı çalışanı olmayan ve ürettiği programlar üzerinde, medya hizmet sağlayıcı kuruluşa devrettiği sınırlı süre dışında, 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu kapsamında belirtilen haklara sahip gerçek veya tüzel kişileri,
- 5) Başkan: Radyo ve Televizyon Üst Kurulu Başkanı,
- 6) Bölgesel yayın: Bir coğrafi bölge içindeki, Üst Kurulca belirlenen yerleşimlere karasal ortamdan ulaştırılan yayın hizmetini,
- 7) Editoryal sorumluluk: Programların içeriği ve seçimi ile radyo ve televizyon yayın hizmetlerinde bir yayın akış çizelgesi, isteğe bağlı yayın hizmetlerinde ise bir katalog içinde sunulmasına ilişkin düzenleme ve kontrol yetkisine sahip olmayı,
- 8) Gizli ticarî iletişim: Medya hizmet sağlayıcı tarafından reklâm yapmak maksadıyla veya kamuyu yönlendirebilecek şekilde; mal veya hizmet üreticisinin faaliyetinin, ticarî markasının, adının, hizmetinin ve ürününün reklâm kuşakları dışında ve reklâm yapıldığına ilişkin açıklayıcı bir ses veya görüntü bulunmaksızın programlarda sözcükler veya resimler ile tanıtılmasını,
- 9) İletim: Yayın hizmetlerinin ilk olarak sağlanması,
- 10) İsteğe bağlı yayın hizmeti: Programların kullanıcının seçtiği bir zamanda ve münferit isteği üzerine medya hizmet sağlayıcı tarafından düzenlenmiş bir program kataloğuna bağlı olarak izlendiği veya dinlendiği yayın hizmetini,
- 11) Kablo ortamı: Yayın hizmetinin her türlü kablo altyapısı üzerinden abonelere iletildiği ortamı,
- 12) Karasal ortam: Yayın hizmetinin karasal verici sistemleri vasıtasıyla alıcılara iletildiği ortamı,
- 13) Koruyucu sembol: Yayın hizmetinin içeriği hakkında izleyicilerin bilgilendirilmesi amacıyla medya hizmet sağlayıcılar tarafından kullanılan ortak sembolleri,
- 14) Logo/çağrı işareti: Medya hizmet sağlayıcıların Üst Kurul ve ilgili kurumlara tescil ettirmek zorunda oldukları hizmet adının veya bu adın harf veya sözcüklerinin blok hâlinde grafik tasvirini veya sesli duyurusunu,
- 15) Medya hizmet sağlayıcı: Radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmeti içeriğinin seçiminde editoryal sorumluluğu bulunan ve bu hizmetin düzenleme ve yayınlanma biçimine karar veren tüzel kişiyi,
- 16) Multipleks: Çok sayıda karasal yayın hizmetinin bir veya birden çok sinyal hâline gelecek şekilde birleştirilmesi yöntemini,
- 17) Multipleks işletmecisi: Karasal ortamdan sunulacak birden fazla yayın hizmetinin, bir veya birden çok sinyal hâline gelecek şekilde birleştirilerek, medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar ile altyapı işletmecisi veya verici tesis ve işletim şirketi arasında iletimini sağlayan kuruluşu,
- 18) Multipleks kapasitesi: VHF, UHF veya FM radyo frekans bantlarında, karasal televizyon veya radyo yayınları için kullanılan multipleksin içinden bir sayısal yayının iletimi için ayrılan kapasiteyi,

19) Önemli olaylar: Toplum için büyük önem taşıdığı kabul edilen ve ülkenin geneline ücretsiz ve şifresiz yayın yapan televizyonlardan canlı olarak veya nesnel nedenlere bağlı olmak kaydıyla banttan yayınlanan, münhasır haklara konu olan spor ve kültür olaylarını,

20) Platform işletmecisi: Çok sayıda yayın hizmetini veya multipleksi bir veya birden fazla sinyal hâline getirerek uydu, kablo ve benzeri ortamlardan şifreli ve/veya şifresiz olarak izleyicinin doğrudan alacağı şekilde iletimini sağlayan kuruluşu,

21) Program: Bir medya hizmet sağlayıcı tarafından hazırlanan bir yayın akış çizelgesi veya katalog içinde yer alan bir dizi görsel ve/veya işitsel unsurun oluşturduğu tek bir bütünü,

22) Program destekleme: Yayın hizmetinin sağlanmasıyla veya görsel-işitsel eserlerin üretimiyle bağlantılı olmayan gerçek veya tüzel kişilerin adını, markasını, logosunu, imajını, faaliyetlerini veya ürünlerini tanıtmak amacıyla programlara yönelik yaptığı her türlü katkıyı,

23) Radyo ve televizyon reklâmı: Taşınmazlar, hak ve yükümlülükler dâhil olmak üzere mal veya hizmetlerin teminini teşvik etmek, bir amaç veya düşünceyi yaymak veya başka etkileri oluşturmak amacıyla ticaret, iş, zanaat veya bir meslekle bağlantılı gerçek ve tüzel kişi tarafından, bir ücret veya benzeri bir karşılıkla yapılan her türlü duyuru veya öz tanıtım yayını,

24) Radyo yayın hizmeti: Karasal, kablo, uydu ve diğer yayın ortamları üzerinden yapılan ve bireysel iletişim hizmetlerini kapsamayan ses ve veri yayını,

25) Sayısal yayın: Sayısal kodlama ve modülasyon tekniği kullanılarak kablo, uydu, karasal ve benzeri ortamlardan yapılan yayın hizmetini,

26) Tele-alışveriş: Taşınmazlar, hak ve yükümlülükler dâhil olmak üzere, mal veya hizmetlerin bir ücret karşılığında temini amacıyla kamuya yönelik doğrudan arz yayını,

27) Televizyon yayın hizmeti: Programların bir yayın akış çizelgesine dayalı olarak eşzamanlı izlenebilmesi amacıyla bir medya hizmet sağlayıcı tarafından sunulan şifreli veya şifresiz görsel-işitsel yayın hizmetini,

28) Tematik yayın: Günlük yayın süresinin en az yüzde yetmişini haber, belgesel, eğitim, ekonomi, kültür, tarih, spor, müzik, sinema, dizi film, pazarlama veya benzeri konularda olmak üzere sadece belli bir türe veya genel izleyici kitlesi dışında belli bir izleyici kesimini hedef alan programlara ayıran yayını,

29) Ticarî iletişim: Radyo ve televizyon reklâmları, program desteklemesi, tele-alışveriş ve ürün yerleştirmeyi de kapsamak üzere, ekonomik bir faaliyette bulunan gerçek veya tüzel kişinin, ürün, hizmet veya imajını, doğrudan veya dolaylı olarak tanıtmak amacıyla tasarlanmış sesli veya sessiz görüntülerin bir ücret veya benzeri bir karşılıkla ya da öz tanıtım amacıyla bir programla birlikte ya da bir program içine yerleştirilerek verilmesini,

30) Ulusal yayın: Ülke nüfusunun asgarî yüzde yetmişine ve Üst Kurulca belirlenen yerleşim yerlerine karasal ortamdan ulaştırılan yayın hizmetini,

31) Uydu ortamı: Yayın hizmetinin uydu kapasitesi vasıtasıyla alıcılara iletiildiği ortamı,

32) Ürün yerleştirme: Bir ürün, hizmet veya ticarî markanın, ücret veya benzeri bir karşılıkla program içine dâhil edilerek veya bunlara atıf yapılarak, program içinde gösterildiği her tür ticarî iletişimi,

33) Üst Kurul: Radyo ve Televizyon Üst Kurulunu,

34) Verici tesis ve işletim şirketi: Karasal ortamdan yayın yapmak üzere lisans alan medya hizmet sağlayıcıların yayınlarının karasal verici istasyonlarından iletimini sağlamak için gerekli tesisleri kuran ve işleten kuruluşu,

35) Yayıncı: Televizyon ve radyo yayın hizmeti veren medya hizmet sağlayıcıyı,

36) Yayın hizmeti: Medya hizmet sağlayıcının editoryal sorumluluğu altında ve temel amacı kamuoyunu bilgilendirmek, eğlendirmek veya eğitmek üzere elektronik iletişim şebekeleri yoluyla program sunmak olan, bireysel iletişim hariç olmak üzere, televizyon yayın hizmeti, isteğe bağlı yayın hizmeti ve ticarî iletişim ile radyo yayın hizmetini,

37) Yayın hizmeti iletim altyapısı: Karasal, uydu, kablo ve benzeri ortamlardan yayın hizmetlerinin iletiminde kullanılan sistem ve tesisleri,

38) Yayın iletim yetkisi: Multipleks, platform ve alt yapı işletmecisi kuruluşlar ile verici tesis ve işletim şirketine radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerini iletebilmeleri için Üst Kurulca verilen yetkilendirme belgesini,

39) Yayın lisansı: Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara, bu Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan yönetmelik ve diğer düzenlemelerde belirtilen şartları haiz oldukları takdirde kablo, uydu, karasal ve benzeri ortamlardan her türlü teknoloji ile yayın yapabilmeleri için her bir yayın türü, tekniği ve ortamına ilişkin olarak ayrı ayrı olmak üzere Üst Kurulca verilen izin belgesini,

40) Yayın ortamı: Kablo, uydu, karasal ve benzeri iletim ortamlarını,

41) Yeniden iletim: Bir medya hizmet sağlayıcı tarafından sunulan yayın hizmetinin bütününe veya büyük bir bölümünün, kullanılan teknik araç ne olursa olsun alınmasını ve eş zamanlı olarak değişiklik yapılmadan iletilmesini,

42) Yerel yayın: En fazla bir ilin sınırları içine karasal ortamdan ulaştırılan yayın hizmetini, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel Esaslar

Yeniden iletim

MADDE 4- (1) Yayın hizmetlerinin alımı ve yeniden iletimi serbesttir. Yeniden iletim, ancak Türkiye Cumhuriyetinin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerin ilgili hükümleri çerçevesinde sınırlandırılabilir.

(2) Bir medya hizmet sağlayıcı kuruluşun aynı yayın hizmetini uydu, kablo ve karasal gibi farklı ortamlardan değişiklik yapmaksızın eş zamanlı olarak iletmeye yeniden iletim olarak kabul edilmez.

(3) 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla yeniden iletimin usûl ve esasları Üst Kurulca yönetmelikle düzenlenir.

Yayın dili

MADDE 5- (1) Yayın hizmetlerinin Türkçe yapılması esastır. Ancak Türkçe dışındaki dil ve lehçelerde de yayın yapılabilir. Bu yayınlara ilişkin usûl ve esaslar Üst Kurulca yönetmelikle belirlenir.

Medya hizmet sağlayıcının bağımsızlığı ve sorumluluğu

MADDE 6- (1) Yayın hizmetlerinin içeriğine ve yayınlanmasına önceden müdahale edilemez ve yayınların içeriği önceden denetlenemez.

(2) Bu Kanunda, diğer kanunlarda ve Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası mevzuatta yer alan hükümler ile Üst Kurul tarafından bu hükümlerin uygulanmasına yönelik yürürlüğe konulan düzenleyici işlemler müdahale sayılmaz.

(3) Medya hizmet sağlayıcılar, yayın hizmetlerinin kendileri, hisse sahipleri ve üçüncü derece dâhil olmak üzere üçüncü dereceye kadar kan ve kayın hısımları ile bir başka gerçek ve tüzel kişinin haksız çıkarları doğrultusunda kullanılmamasını sağlamak zorundadır.

(4) Medya hizmet sağlayıcılar, ticarî iletişim ile üçüncü şahıslar tarafından üretilenler de dâhil olmak üzere, yayınlanan tüm yayın hizmetlerinin içeriğinden ve sunumundan sorumludur.

(5) Medya hizmet sağlayıcılar, yönetmelikle belirlenen usûl ve esaslar çerçevesinde künye bilgilerini, iletişim adresini, izleyici temsilcisinin adını ve iletişim bilgilerini Üst Kurula bildirmek ve internet sitelerinde yayınlamak zorundadır.

(6) Medya hizmet sağlayıcılar, sinematografik eserleri hak sahibiyle anlaşılan süre dışında yayınlamamakla yükümlüdür.

Olağanüstü dönemlerde yayınlar

MADDE 7- (1) Savaşlar, terör amaçlı saldırılar, doğal afetler ve benzeri olağanüstü durumların ortaya çıkardığı kriz zamanlarında da ifade ve haber alma özgürlüğü esas olup, yayın hizmetleri önceden denetlenemez ve yargı kararları saklı kalmak kaydıyla durdurulamaz. Ancak, millî güvenliğin açıkça gerekli kıldığı hâllerde yahut kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasının kuvvetle muhtemel olduğu durumlarda, Başbakan veya görevlendireceği bakan geçici yayın yasağı getirebilir.

(2) Medya hizmet sağlayıcı, Cumhurbaşkanının veya Hükümetin, millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel sağlığın ve genel ahlâkın gerekleriyle ilgili bildirimlerini, bildirim ulaştığı gün saat 23:30'a kadar yayınlamakla yükümlüdür.

(3) Birinci ve ikinci fıkralar uyarınca alınacak kararlar aleyhine açılacak iptal davaları doğrudan Danıştayda açılır. Danıştay bu davalara öncelikle bakar ve karara bağlar, yürütmeyi durdurma talepleri hakkında kırksekiz saat içerisinde karar verir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yayın Hizmeti İlkeleri

Yayın hizmeti ilkeleri

MADDE 8- (1) Medya hizmet sağlayıcılar, yayın hizmetlerini kamusal sorumluluk anlayışıyla bu fıkroda yer alan ilkelere uygun olarak sunarlar. Yayın hizmetleri;

a) Türkiye Cumhuriyeti Devletinin varlık ve bağımsızlığına, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, Atatürk ilke ve inkılâplarına aykırı olamaz.

b) Irk, dil, din, cinsiyet, sınıf, bölge ve mezhep farkı gözeterek toplumu kin ve düşmanlığa tahrik edemez veya toplumda nefret duyguları oluşturamaz.

c) Hukukun üstünlüğü, adalet ve tarafsızlık esasına aykırı olamaz.

ç) İnsan onuruna ve özel hayatın gizliliğine saygılı olma ilkesine aykırı olamaz, kişi ya da kuruluşları eleştiri sınırları ötesinde küçük düşürücü, aşağılayıcı veya iftira niteliğinde ifadeler içeremez.

d) Terörü övemez ve teşvik edemez, terör örgütlerini güçlü veya haklı gösteremez, terör örgütlerinin korkutucu ve yıldırıcı özelliklerini yansıtıcı nitelikte olamaz.

e) Irk, renk, dil, din, cinsiyet, özürllülük, siyasî ve felsefî düşünce, mezhep ve benzeri nedenlerle ayrımcılık yapan ve bireyleri aşağılayan yayınları içeremez ve teşvik edemez.

f) Toplumun millî ve manevî değerlerine, genel ahlâka ve ailenin korunması ilkesine aykırı olamaz.

g) Suç işlemeyi, suçluyu ve suç örgütlerini övücü, suç tekniklerini öğretici nitelikte olamaz.

ğ) Çocuklara karşı istismar ve şiddeti özendirmez; güçsüzlere ve özürllülere karşı ayrımcılık, istismar ve şiddeti teşvik edemez.

h) Alkol, tütün ürünleri ve uyuşturucu gibi bağımlılık yapıcı madde kullanımı ile kumar oynamayı özendirici nitelikte olamaz.

ı) Tarafsızlık, gerçeklik ve doğruluk ilkelerini esas almak ve toplumda özgürce kanaat oluşumuna engel olmamak zorundadır; soruşturulması basın meslek ilkeleri çerçevesinde mümkün olan haberler, soruşturulmaksızın veya doğruluğundan emin olunmaksızın yayınlanamaz; haberin verilişinde abartılı ses ve görüntüye, doğal sesin dışında efekt ve müziğe yer verilemez; görüntülerin arşiv veya canlandırma niteliği ile ajanslardan veya başka bir medya kaynağından alınan haberlerin kaynağının belirtilmesi zorunludur.

i) Suçlu olduğu yargı kararı ile kesinleşmedikçe hiç kimse suçlu ilân edilemez veya suçluymuş gibi gösterilemez; yargıya intikal eden konularda yargılama süresince, haber niteliği dışında yargılama sürecini ve tarafsızlığını etkiler nitelikte olamaz.

j) Haksız amaç ve çıkarlara hizmet eden ve haksız rekabete yol açan unsurlar içeremez.

k) Siyasî partiler ve demokratik gruplar ile ilgili tek yönlü veya taraf tutar nitelikte olamaz.

l) Genel sağlığa, çevrenin ve hayvanların korunmasına zarar verecek davranışları teşvik edemez.

m) Türkçenin, özellikleri ve kuralları bozulmadan kullanılmasını sağlamak zorundadır; dilin düzeysiz ve kaba kullanımına yer verilemez.

n) Müstehcen olamaz.

o) Kişi veya kuruluşların cevap ve düzeltme hakkına saygılı olmak zorundadır.

ö) Bilgi iletişim araçları yoluyla yarışma veya lotarya içeremez, dinleyici ve seyircilere ikramiye verilemez veya ikramiye verilmesine aracılık edilemez.

p) Medya hizmet sağlayıcı tarafından yapılan veya yaptırılan anket ve kamuoyu yoklamalarının, hazırlık aşamasından sonuçların ilânına kadar noter nezaretinde gerçekleştirilmesi zorunludur.

r) Kişileri fal veya batıl inançlar yoluyla istismar edemez.

s) Cinsiyet eşitliğine ters düşen, kadınlara yönelik baskıları teşvik eden ve kadını istismar eden programlar içeremez.

ş) Şiddeti özendirici veya kanıksatıcı olamaz.

(2) Radyo ve televizyon yayın hizmetlerinde, çocuk ve gençlerin fiziksel, zihinsel veya ahlâkî gelişimine zarar verebilecek türde içerik taşıyan programlar bunların izleyebileceği zaman dilimlerinde ve koruyucu sembol kullanılmadan yayınlanamaz.

(3) İsteğe bağlı yayın hizmeti sağlayıcıları, çocuk ve gençlerin fiziksel, zihinsel veya ahlâkî gelişimini olumsuz etkileyebilecek nitelikteki yayın hizmetlerinin, bunların bu tür hizmetleri normal şartlar altında duymayacakları ve görmeyecekleri şekilde sunulmasını sağlamakla yükümlüdür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yayın Hizmetlerinde Ticarî İletişim

Genel esaslar

MADDE 9- (1) Ticarî iletişim, yayın hizmetinin diğer unsurlarından görsel ve işitsel olarak kolayca ayırt edilebilir olmak zorundadır.

(2) Ticarî iletişimde bilinçaltı teknikleri kullanılamaz.

(3) Gizli ticarî iletişime izin verilemez.

(4) Haber bülteni ve haber programlarını düzenli olarak sunan kişilerin görüntü veya seslerine ticarî iletişimlerde yer verilemez.

(5) Ticarî iletişim, medya hizmet sağlayıcının editoryal bağımsızlığını ve program içeriğini etkileyecek şekilde kullanılamaz.

(6) Ticarî iletişim, 8 inci maddede belirlenen esas ve ilkeler saklı kalmak kaydıyla;

a) Adalet, hakkaniyet ve dürüstlük ilkelerine uygun olmak,

b) Cinsiyet, ırk, renk veya etnik köken, tâbiyet, din, felsefi inanç veya siyasî düşünce, özürlülük, yaş ve herhangi bir ayrımcılığı içermemek veya teşvik etmemek,

c) Yanıltıcı olmamak ve tüketicinin çıkarlarına zarar vermemek,

ç) Çocukların fiziksel, zihinsel veya ahlâkî gelişimine zarar vermemek, deneyimsizliklerini veya saflıklarını istismar ederek, çocukları bir ürün veya hizmeti satın almaya veya kiralamaya doğrudan yönlendirmemek; çocukları reklâmı yapılmakta olan ürün veya hizmetleri satın almak için ebeveynlerini veya başkalarını ikna etmeye doğrudan teşvik etmemek; çocukların ebeveynlerine, öğretmenlerine veya diğer kişilere duyduğu güveni istismar etmemek veya sebepsiz olarak çocukları tehlikeli durumlarda göstermemek,

d) Kadınların istismarına yönelik olmamak,

e) Sağlık, çevre ve güvenliğe zarar verecek davranışa teşvik etmemek, zorundadır.

(7) Genel beslenme diyetlerinde aşırı tüketimi tavsiye edilmeyen gıda ve maddeler içeren yiyecek ve içeceklerin ticarî iletişimine, çocuk programlarıyla birlikte veya bu programların içinde yer verilemez.

(8) Ticarî iletişim yayınlarının ses seviyesi diğer yayın bölümleri ile aynı seviyede olmak zorundadır.

Televizyon ve radyo yayın hizmetlerinde reklâm ve tele-alışveriş

MADDE 10- (1) Televizyon ve radyo yayın hizmetlerinde reklâmlar ile tele-alışveriş, sesli ve/veya görüntülü bir uyarıyla açıkça fark edilebilecek ve program hizmetinin diğer unsurlarından kolaylıkla ayırt edilebilecek biçimde düzenlenir.

(2) Tele-alışveriş yayınları hariç her türlü reklâm yayınlarının oranı, bir saat başından bir sonraki saat başına kadarki yayın içinde yüzde yirmiye aşamaz.

(3) İkinci fıkrada belirtilen orana, program desteklemesi ve yayıncının kendi programlarının tanıtımlarına ayrılan süre ile ürün yerleştirme dâhil değildir.

(4) İkinci fıkrada belirtilen süreden bağımsız olarak, sesli ve görüntülü bir uyarı ile açıkça belirtilerek, kesintisiz en az onbeş dakika süreyle tele-alışveriş yayını yapılabilir. Bu yayının süresi bir gün içinde toplam bir saati aşamaz.

(5) Ücretsiz yayınlanan ve Üst Kurul tarafından tavsiye edilen kamu hizmeti duyuruları reklâm sürelerine dâhil edilmez.

(6) Reklâm ve tele-alışveriş yayınları, programların arasına veya programın bütünlüğü, değeri ve hak sahiplerinin hakları zedelenmeyecek biçimde bir program içine yerleştirilebilir. Bağımsız bölümlerden oluşan programlarda veya devre araları içeren spor programları ve benzer yapıdaki olay ve gösteri programlarında, reklâm ve tele-alışveriş yayınları bölüm veya devre aralarına yerleştirilir.

(7) Sinema ve televizyon için yapılmış filmler ile haber bültenleri, planlanan yayın süreleri otuz dakikadan fazla olması hâlinde, her otuz dakikalık yayın süresi için bir kez olmak üzere reklâm ve tele-alışverişle kesilebilir.

(8) Çocuk programları, planlanan yayın süresinin otuz dakikadan fazla olması hâlinde, her otuz dakikalık yayın süresi için bir kez olmak üzere reklâm ve tele-alışverişle kesilebilir.

(9) Dinî tören yayını içine hiçbir şekilde reklâm ve tele-alışveriş yayını yerleştirilemez.

(10) Münhasıran reklâm, tele-alışveriş ve öz tanıtım yayınlarına ayrılmış televizyon ve radyo yayın hizmetlerine bu madde hükümleri uygulanmaz.

(11) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Üst Kurulca yönetmelikle düzenlenir.

Belirli ürünlerin ticarî iletişimi

MADDE 11- (1) Alkol ve tütün ürünleri için hiçbir şekilde ticarî iletişime izin verilemez.

(2) Reçeteye tâbi ilaçlar ve tedaviler hakkında ticarî iletişim yapılamaz.

(3) Reçeteye tâbi olmayan ilaçlar ve tedavilerin reklâmları dürüstlük ilkesi çerçevesinde, gerçeği yansıtan ve doğrulanması mümkün unsurlardan oluşacak şekilde hazırlanır.

(4) İlaçlar ve tıbbî tedaviler için tele-alışverişe izin verilemez.

Program desteklemesi

MADDE 12- (1) Bir program tamamen veya kısmen destek görmüşse, bu husus programın başında, program içindeki reklâm kuşaklarına giriş ve çıkışta ve programın sonunda uygun ibarelerle belirtilir. Program tanıtımlarında programı destekleyene atıfta bulunulamaz.

(2) Desteklenen programlarda, destek verene veya üçüncü bir kişiye ait mal ve hizmetlere atıfta bulunulamaz ve bunların alınması, satılması ve kiralanması teşvik edilemez.

(3) Programlar, ticarî iletişimi yasaklanmış olan mal ve hizmetlerin üretimi veya satışıyla işgal eden gerçek ve tüzel kişilerce desteklenemez. Tıbbî ürünleri üreten, pazarlayan veya satan ya da tıbbî tedavileri pazarlayan veya sunan gerçek ve tüzel kişilerin program desteklemesinde bulunması hâlinde, gerçek ve tüzel kişilerin ismi, markası, logosu veya imajı program desteklemesinde kullanılabilir; ancak gerçek ve tüzel kişilerin üretim veya satışını yaptığı reçeteye tâbi tıbbî ürünler veya tıbbî tedaviler kullanılamaz.

(4) Haber bülteni ve dinî tören yayınlarında program desteklemesine izin verilemez.

(5) Program desteklemesinin, medya hizmet sağlayıcının editoryal bağımsızlığını ve sorumluluğunu etkilemesine izin verilmez. Programın başında, program içindeki reklâm kuşaklarına giriş ve çıkışta ve programın sonunda program desteklemesi yapıldığı belirtilirken, programı destekleyen ürün veya hizmetlerinin kiralanması veya satın alınması doğrudan teşvik edilemez ve ürün veya hizmetlere aşırı vurgu yapılamaz.

Ürün yerleştirme

MADDE 13- (1) Sinema ve televizyon için yapılmış filmler, diziler ile spor ve genel eğlence programları haricinde, yayınlarda ürün yerleştirmeye yönelik uygulamalara yer verilemez. Ürün yerleştirme uygulamaları ticarî iletişimle ilgili düzenlemelere tâbidir.

(2) Üst Kurul tarafından belirlenecek şartlarda, belirli mal ve hizmetlerin ücretsiz olarak program içine dâhil edildiği durumlarda da ürün yerleştirmeye izin verilebilir.

(3) Ürün yerleştirmenin, medya hizmet sağlayıcının editoryal bağımsızlığını ve sorumluluğunu etkilemesine izin verilmez. Ürün yerleştirmede, ürün veya hizmetlerin kiralanması veya satın alınması doğrudan teşvik edilemez ve ürüne aşırı vurgu yapılamaz. İzleyiciler, programın başında, sonunda ve reklâm arası sonrasında program başladığında, ürün yerleştirmenin varlığı hakkında açıkça bilgilendirilir.

(4) Haber bültenlerinde, çocuk programlarında ve dinî programlarda ürün yerleştirmeye izin verilmez.

(5) Ticarî iletişimi yasaklanmış ürünlerin ürün yerleştirmede kullanılmasına izin verilmez.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Yayın Hizmeti İçeriği

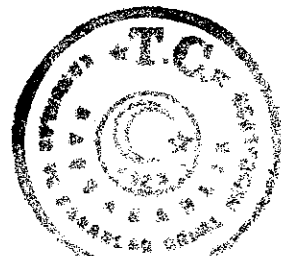
Genel ve tematik yayın

MADDE 14- (1) Yayın hizmetlerinde, genel veya tematik içerikli yayın yapılabilir. Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar yayın lisansı başvurusu sırasında yayınlarının türünü Üst Kurula yazılı olarak bildirir. Üst Kurul tarafından bu kuruluşlara verilecek yayın lisans belgesinde yayının türü açıkça belirtilir.

(2) Yayın hizmetlerinin Üst Kurula bildirilen türde yapılması zorunludur. Yayın türü talep üzerine Üst Kurulun izniyle değiştirilebilir. Lisans belgesinde belirtilen türe uygun yayın yapmayan kuruluş yayın lisansı şartlarını ihlâl etmiş sayılır.

(3) Genel ve tematik içerikli yayın yapan televizyon kuruluşlarının, çocuk yayınlarında çizgi filmlere yer vermeleri hâlinde, çizgi filmlerin en az yüzde yirmisinin, diğer çocuk programlarının en az yüzde kırkının Türkiye'de üretilmiş yerli yapım olması zorunludur. Çocuk yayınlarının yayınlanma saatleri ve sürelerine yönelik istatistiksel veriler ile üretim yerine ilişkin bilgiler aylık dökümler hâlinde Üst Kurula bildirilir.

(4) Radyo ve televizyon kuruluşları, yayınlarında belirli oran ve saatlerde Türk halk ve Türk sanat müziği programlarına yer vermek zorundadır. Bu programların oran ve yayınlanma zamanı ile ilgili esaslar Üst Kurulca belirlenir.

Avrupa eserleri

MADDE 15- (1) Genel içerikli yayın yapan ulusal karasal yayın lisansına sahip televizyon yayıncılarının;

a) Haberler, spor olayları, yarışmalar, reklâmlar, tele-alışveriş ve bağlantılı veri yayınları için ayrılan süre dışında kalan yayın süresinin en az yüzde ellisini Avrupa eserlerine,

b) Haberler, spor olayları, yarışmalar, reklâmlar, tele-alışveriş ve bağlantılı veri yayınları için ayrılan süre dışında kalan yayın süresinin veya program bütçesinin yüzde onunu bağımsız yapımcıların ürettiği Avrupa eserlerine,

ayırması zorunludur.

(2) İsteğe bağlı yayın hizmeti sağlayıcı kuruluşların Avrupa eserlerinin yapımına ve erişimine destek vermelerini teşvik edecek usûl ve esaslar Üst Kurulca belirlenir.

Kısa gösterim hakkı

MADDE 16- (1) Kamuoyu için büyük önem taşıyan olayların münhasır yayın haklarına sahip televizyon yayıncıları, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu kapsamında, diğer yayıncılara âdil, mâkûl ve eşitlikçi bir temelde kısa gösterim hakkı sağlamak zorundadır.

(2) Münhasır yayın hakkına konu olaylara erişim hakkı talep eden diğer televizyon yayıncılarına, kısa gösterimleri serbest bir biçimde seçme hakkı tanınır.

(3) Kısa gösterimler, kaynağını belirtmek suretiyle sadece haber programları içinde doksan saniyeyi geçmeyecek şekilde kullanılır ve isteğe bağlı medya hizmetlerinde ise sadece aynı programın aynı medya hizmet sağlayıcı tarafından banttan verilmesi durumunda uygulanır.

(4) Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili usûl ve esaslar Üst Kurulca yönetmelikle belirlenir.

Kamunun önemli olaylara erişimi

MADDE 17- (1) Üst Kurul, toplum için büyük önem arz eden ulusal ve uluslararası olayları; ülke geneline şifresiz ve ücretsiz yayın yapan televizyon kanallarından canlı veya banttan yayınlanmasını temin etmek amacıyla, konuyla ilgili diğer kurumların görüşlerini de almak suretiyle bir önemli olaylar listesi hazırlayarak ilân eder. Önemli olaylar listesi Üst Kurulca aynı usûlle güncellenebilir.

(2) Önemli olayları yayınlamak televizyon yayıncıları, önemli olaylar listesinde yer alan olayların ülke geneline şifresiz ve ücretsiz olarak yayınlanmasını sağlar.

(3) Televizyon yayıncıları, ayrıca Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesine taraf başka bir ülkenin listesinde yer alan önemli olaylarla ilgili münhasır haklarını, söz konusu ülke vatandaşlarının önemli bir kesimi tarafından izlenmesini engelleyecek şekilde kullanamaz.

(4) Kamunun önemli olaylara erişimi ile ilgili usûl ve esaslar Üst Kurulca düzenlenir.

Düzeltilme ve cevap hakkı

MADDE 18- (1) Gerçek ve tüzel kişiler, kendileri hakkında şeref ve haysiyetlerini ihlâl edici veya gerçeğe aykırı yayın yapılması hâlinde, yayın tarihinden itibaren altmış gün içinde, üçüncü kişilerin hukuken korunan menfaatlerine aykırı olmamak ve suç unsuru içermemek kaydıyla, düzeltme ve cevap yazısını ilgili medya hizmet sağlayıcıya gönderir. Medya hizmet sağlayıcılar, hiçbir düzeltme ve ekleme yapmaksızın, yazıyı aldığı tarihten itibaren en geç yedi gün içinde, cevap ve düzeltmeye konu yayının yapıldığı saatte ve programda, izleyiciler tarafından kolaylıkla takip edilebilecek ve açıkça anlaşılabilir biçimde düzeltme ve cevabı yayınlar. Düzeltme ve cevap hakkı doğuran programın yayından kaldırıldığı veya yayınına ara verildiği durumlarda, düzeltme ve cevap hakkı, yedi günlük süre içinde anılan programın yayın saatinde kullanılır. Düzeltme ve cevapta, buna neden olan yayın belirtilir.

(2) Düzeltme ve cevabın birinci fıkrada belirtilen süre içinde yayınlanmaması hâlinde bu sürenin bitiminden; birinci fıkra hükümlerine aykırı şekilde yayınlanması hâlinde düzeltme ve cevabın yayınlandığı tarihten itibaren on gün içinde ilgili kişi, mahkemeden cevap ve düzeltmenin birinci fıkra hükümlerine uygun olarak yayınlanmasına karar verilmesini isteyebilir. Yetkili ve görevli mahkeme, başvuru sahibinin ikamet ettiği yerdeki sulh ceza mahkemesi; başvuru sahibinin yurt dışında ikamet etmesi hâlinde Ankara Sulh Ceza Mahkemesidir.

(3) Sulh ceza hâkimi, istemi üç gün içinde duruşma yapmaksızın karara bağlar. Bu karara karşı tebliğden itibaren yedi gün içinde yetkili asliye ceza mahkemesine itiraz edilebilir. Asliye ceza mahkemesi itirazı üç iş günü içinde inceleyerek kesin karara bağlar.

(4) Hâkim tarafından düzeltme ve cevabın yayınlanmasına karar verilmesi hâlinde, birinci fıkradaki yedi günlük süre, sulh ceza hâkiminin kararına itiraz edilmemişse kararın kesinleştiği tarihten; itiraz edilmişse asliye ceza mahkemesi kararının tebliği tarihinden itibaren başlar.

(5) Düzeltme ve cevap hakkına sahip olan kişinin bu hakkı kullanmadan ölmesi hâlinde, bu hak mirasçılarında biri tarafından kullanılabilir. Bu durumda, ölümün altmış günlük düzeltme ve cevap hakkı süresi içinde gerçekleşmiş olması kaydıyla, kalan düzeltme ve cevap hakkı süresine otuz gün ilâve edilir.

(6) Gerçek ve tüzel kişilerin kişilik haklarını ihlâl eden yayın hizmetlerinden doğan maddi ve manevi zarardan dolayı, medya hizmet sağlayıcı kuruluş ile birlikte programın yapımıcısı müştereken ve müteselsilen sorumludur.

ALTINCI BÖLÜM

Özel Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar

Kuruluş ve hisse oranları

MADDE 19- (1) Özel medya hizmet sağlayıcı kuruluşların şirket yapıları ve hisse oranları ile ilgili uymaları gereken hususlar şunlardır:

a) Yayın lisansı, münhasıran radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmeti sunmak amacıyla Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere verilir. Aynı şirket ancak bir radyo, bir televizyon ve bir isteğe bağlı yayın hizmeti sunabilir. Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, yayın lisansının verilmesinden sonra da ana sözleşmelerine bu maddedeki esaslara aykırı hükümler koyamazlar. Ana sözleşme değişiklikleri bir ay içinde Üst Kurula bildirilir.

b) Siyasî partiler, sendikalar, meslek kuruluşları, kooperatifler, birlikler, dernekler, vakıflar, mahallî idareler ve bunlar tarafından kurulan veya bunların doğrudan veya dolaylı ortak oldukları şirketler ile sermaye piyasası kurumları ve bu aracı kurumlara doğrudan veya dolaylı ortak olan gerçek ve tüzel kişilere yayın lisansı verilemez. Bu kuruluşlar, medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara doğrudan veya dolaylı ortak olamaz.

c) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşların hisseleri nama yazılı olmak zorundadır. Herhangi bir kişi lehine intifa senedi ihdas edilemez.

ç) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuat çerçevesinde sermaye piyasası araçlarını ihraç ve halka arz edebilirler. Bu durumda mevzuat gereği Sermaye Piyasası Kurulunda kayda alınmadan önce Üst Kurulun onayının alınması zorunludur. Halka açık hisselerde nama yazılı olma şartı aranmaz.

d) Bir gerçek veya tüzel kişi doğrudan veya dolaylı olarak en fazla dört medya hizmet sağlayıcı kuruluşa ortak olabilir. Ancak, bir gerçek veya tüzel kişinin doğrudan veya dolaylı hisse sahibi olduğu medya hizmet sağlayıcı kuruluşların yıllık toplam ticarî iletişim geliri, sektörün toplam ticarî iletişim gelirinin yüzde yirmibeşini geçemez. Toplam ticarî iletişim geliri bu oramı aşan gerçek veya tüzel kişiler, Üst Kurul tarafından verilen doksan günlük süre içinde bu oranın altına inecek şekilde medya hizmet sağlayıcı kuruluşlardaki hisselerini

devreder. Verilen süre içinde Üst Kurul kararının gereğini yerine getirmeyen gerçek veya tüzel kişi hakkında, kararın gereğini yerine getirmediği her ay için Üst Kurulca dörtüzbün Türk Lirası idarî para cezası uygulanır. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Üst Kurul tarafından belirlenir.

e) Gerçek kişiler için eşler ile üçüncü derece dâhil olmak üzere üçüncü dereceye kadar kan ve kayın hısımlara ait hisseler de aynı kişiye aitmiş gibi değerlendirilir.

f) Bir medya hizmet sağlayıcı kuruluşta toplam yabancı sermaye payı, ödenmiş sermayenin yüzde ellisini geçemez. Yabancı bir gerçek veya tüzel kişi en fazla iki medya hizmet sağlayıcı kuruluşu doğrudan ortak olabilir. Özel radyo ve televizyon kuruluşlarının ortağı olan şirketlere yabancı gerçek veya tüzel kişilerin iştirak ederek yayın kuruluşlarına dolaylı ortak olmaları hâlinde, yayıncı kuruluşların yönetim kurulu başkanı, başkan vekili ile yönetim kurulu çoğunluğu ve genel müdürünün Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olması ve ayrıca yayıncı kuruluş genel kurullarında oy çoğunluğunun Türkiye Cumhuriyeti tâbiyetini haiz gerçek veya tüzel kişilerde bulunması zorunludur. Şirket ana sözleşmelerinde bu hususları sağlayan düzenlemeler açıkça belirtilir.

g) Yerli veya yabancı hissedarlar hiçbir şekilde imtiyazlı hisse senedine sahip olamaz.

Hisse, şirket devri ve birleşme

MADDE 20- (1) Yayın lisansı verilen bir anonim şirketin hisse devirleri, devir tarihinden itibaren otuz gün içinde, ortakların ad ve soyadları ile hisselerin devri sonucunda oluşan ortaklık yapısı ve oy payları hakkındaki bilgilerle birlikte Üst Kurula bildirilir.

(2) Şirket devir veya birleşme işlemlerinden önce Üst Kuruldan gerekli bilgi ve belgelerle izin alınması ve devir veya birleşme işleminin gerçekleşmesinden sonra otuz gün içinde Üst Kurula bildirim zorunludur.

(3) Hisse devri, şirket devri ve birleşme işlemleri sonucunda oluşacak şirket yapısında bu Kanunda öngörülen hususlara aykırılık bulunması hâlinde, Üst Kurulun vereceği süre içinde bu aykırılığın giderilmesi zorunludur. Aksi hâlde ilgili medya hizmet sağlayıcı kuruluşların yayın lisansı iptal edilir.

(4) Birleşme, devralma ve nama yazılı olan hisselerin devirlerinde 19 uncu madde hükümleri, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri ile 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

Logo ve çağrı işareti

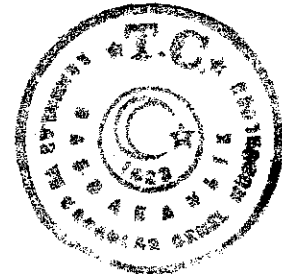
MADDE 21- (1) İlgili mevzuata uyulması ve kamu düzeni ve genel ahlâka aykırı olmamak şartıyla, her türlü ad ve bu adı tasvir eden blok grafikler logo olarak; sesli duyurular ise çağrı işareti olarak kullanılabilir. Logo ve çağrı işaretlerinin Üst Kurul nezdinde tescili zorunludur. Medya hizmet sağlayıcılar, logo ve çağrı işaretlerini Üst Kurula beyanda bulunarak değiştirebilirler.

(2) Medya hizmet sağlayıcılar, test yayını yaptıkları süre de dâhil olmak üzere, yayın süreleri boyunca tek bir logo ve çağrı işareti kullanmakla yükümlüdür. Televizyon yayın hizmeti sağlayıcı kuruluşların, reklâm yayını esnasında logolarını değiştirmek suretiyle kullanmaları hâlinde, blok grafiğinin temel karakteristiğini bozmamaları esastır.

(3) Bu maddenin uygulanmasına dair usûl ve esaslar Üst Kurulca belirlenir.

İzleyici temsilciliği

MADDE 22- (1) Medya hizmet sağlayıcılar, ortak denetim ile öz denetim mekanizmalarının oluşturulması, izleyici ve dinleyicilerden ulaşan şikâyetlerin değerlendirilip kuruluşun yayın kuruluna sunulması ve sonuçlarının takip edilmesi amacıyla en az on yıllık meslekî tecrübeye sahip bir izleyici temsilcisi görevlendirirler. Belirlenen izleyici temsilcisi uygun vasıtalarla kamuoyuna duyurulur ve Üst Kurula bildirilir.

Haber birimlerinde çalışanlar

MADDE 23- (1) Medya hizmet sağlayıcıların haber birimlerinde çalıştırılacak basın kartlı personelin asgarî sayısını Üst Kurul belirler. Bu personel 13/6/1952 tarihli ve 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanuna tâbidir.

Koruyucu sembol sistemi

MADDE 24- (1) Medya hizmet sağlayıcılar, koruyucu sembol sistemi kullanarak, izleyicileri program hizmetlerinin içeriği hakkında sesli veya yazılı olarak bilgilendirir.

(2) Koruyucu sembol sistemi ile ilgili usûl ve esaslar Üst Kurulca belirlenir.

(3) Bu madde Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu hakkında da uygulanır.

Yayın kayıtlarının muhafazası

MADDE 25- (1) Özel medya hizmet sağlayıcılar, yaptıkları her yayının kaydını bir yıl süreyle muhafaza etmekle yükümlüdür. Gerçek ve tüzel kişiler yapacakları işlemlere esas olmak üzere bu süre içinde yazılı olarak Üst Kurula başvurmak ve Üst Kurulca belirlenecek ücreti ödemek suretiyle yayın kaydından bir kopya alabilir.

(2) Özel medya hizmet sağlayıcılar, Üst Kurulun talep etmesi hâlinde, istenen yayın kaydının bir kopyasını, buna ilişkin yazının kendilerine tebliğ edilmesinden itibaren on gün içinde Üst Kurula ulaştırmakla yükümlüdür.

(3) Yayının herhangi bir şekilde soruşturma veya kovuşturma konusu yapılması hâlinde, bu işlemlerin sonuçlandığının yetkili mercilerce ilgili medya hizmet sağlayıcı kuruluşa yazılı olarak bildirilmesine kadar soruşturma veya kovuşturma konusu yayın kaydının saklanması zorunludur.

YEDİNCİ BÖLÜM

Frekans Planlaması ve Yayın Lisansı

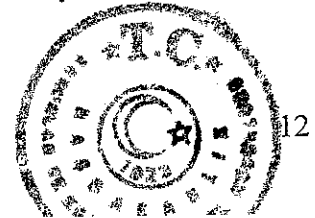
Frekans planlaması ve tahsis

MADDE 26- (1) Üst Kurul, millî frekans planında karasal radyo ve televizyon yayınları için 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu hükümlerine göre Üst Kurula tahsis edilen frekans bantları çerçevesinde televizyon kanal ve radyo frekans planlamalarını yapar veya yaptırır. Frekans planlarında ulusal, bölgesel ve yerel karasal yayın ağlarının sayıları ve türleri ile sayısal yayınlar için multipleks sayıları belirlenir.

(2) Frekans planlarının uygulanmasına ve karasal sayısal yayına geçişe ilişkin usûl ve esaslar Üst Kurul tarafından belirlenir.

(3) Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu, karasal ortamdan gerçekleştireceği yayın hizmetlerinin sayısını ve kapsama alanlarını Üst Kurula bildirir. Bu taleplerin hangi oranda karşılanacağına frekans planları çerçevesinde Üst Kurulca karar verilir. Karasal televizyon ve karasal radyo yayınları için uygun görülen kanal ve frekanslar ile karasal sayısal yayınlar için uygun görülen sayıda multipleks kapasitesi, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumuna tahsis edilir. Türkiye Radyo-Televizyon Kurumuna tahsis edilen frekans kapasitesi ile en az dört karasal televizyon ve dört karasal radyo yayını yapılır. Tahsis tarihinden itibaren iki yıl içinde kullanılmayan veya kullanımına son verilen kanal ve frekanslar Üst Kurul tarafından yeniden değerlendirilir. Tahsisten sonra, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumunun ilave karasal yayın ihtiyacının ortaya çıkması hâlinde, bu husus da yukarıdaki çerçevede değerlendirilir.

(4) Kamu kurumlarının ikaz, duyuru ve eğitim maksadıyla karasal radyo veya televizyon yayını yapma talebinde bulunmaları hâlinde; bu talepler yapılacak protokol çerçevesinde Türkiye Radyo-Televizyon Kurumundan hizmet alınarak karşılanır. Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu haricindeki kamu kurumlarına kanal veya frekans tahsisi yapılmaz.

(5) Sıralama ihalesine, radyo ve televizyon yayın şirketi olarak kurulan, ihale şartnamesinde belirtilen ön şartları yerine getiren ve Üst Kuruldan ihaleye girmek için yeterlilik belgesi alan medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar katılabilir.

(6) Karasal radyo yayınları için frekans planları esas alınarak yapılacak sıralama ihalesi sonucuna göre medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara radyo frekansı tahsis edilir. Sayısal televizyon frekans planı esas alınarak yapılacak sıralama ihalesi sonucuna göre medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara multipleks kapasitesi tahsis edilir. Yapılan tahsiste sunulacak yayın hizmetinin kapsama alanı, yayın türü ve kapasitenin yer alacağı multipleks belirtilir. Karasal yayın lisansı alan kuruluşlar en geç iki yıl içinde kendilerine tahsis edilen kanal, multipleks kapasitesi veya frekansların tümünden yayına geçmek zorundadır.

(7) Karasal ortamdan yapılacak radyo ve televizyon yayın hizmeti için tahsis edilmiş kanal, multipleks kapasitesi ve radyo frekansları için kamu ve özel medya hizmet sağlayıcı kuruluşlardan yıllık kullanım ücreti alınır. Yıllık kullanım ücreti, söz konusu yayının nüfusa bağlı kapsama alanı, türü, verici gücü, frekansın bulunduğu bant ve yayının yapıldığı yerleşim biriminin ekonomik gelişmişlik seviyesi gibi nesnel kıstaslar esas alınarak Üst Kurul tarafından belirlenir.

(8) Multipleks kapasitesi tahsis edilerek karasal yayın lisansı verilen medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar tarafından karasal ortamdan sunulacak radyo veya televizyon yayın hizmetleri, multipleks işletmecisi tarafından iletilir. Aynı multipleks içinde yer alan medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, bir multipleks işletmecisi üzerinde anlaşarak yayınlarını iletirler.

(9) Özel medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, Üst Kurulca kendilerine tahsis edilen televizyon kanalı, multipleks kapasitesi ile radyo frekanslarından yapacakları yayınlarını, tek bir verici tesis ve işletim şirketince kurulan ve işletilen radyo ve televizyon verici tesislerinden yapmak zorundadır. Ulusal karasal yayın lisansına sahip kuruluşlarca ortak kurulan verici tesis ve işletim şirketinin uyması gereken şartlar Üst Kurulca belirlenir ve şartları yerine getiren tek bir verici tesis ve işletim şirketine yayın iletim yetkisi verilir. Bu verici tesis ve işletim şirketine ortak olacakların hisse oranı yüzde onu geçemez. Verici tesislerinden yararlanma usûl ve esasları ile yıllık kira bedelleri, verici tesis ve işletim şirketinin görüşü alınmak üzere Üst Kurulun onayıyla yürürlüğe konulur. Verici tesis ve işletim şirketi, Üst Kuruldan karasal yayın lisansı almış tüm kuruluşlara tarafsızlık ve hakkaniyet ölçülerinde, makul ve ayrımcılık içermeyecek koşullarda hizmet vermek zorundadır. Kurulmasına izin verilen radyo ve televizyon verici tesislerinin, bu Kanunda ve işletme izninde öngörülen amaçlar için kullanılıp kullanılmadığı Üst Kurul tarafından denetlenir. Verici tesis ve işletim şirketinin izin şartlarını ihlâl etmesi ve Üst Kurulca yapılan uyarıya rağmen aykırılığın giderilmemesi durumunda şirket, yüzbin Türk Lirasından üçyüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.

Yayın lisansı türleri, süresi ve devir

MADDE 27- (1) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, kablo, uydu, karasal ve benzeri ortamlardan yayın yapabilmeleri için her bir yayın tekniği ve ortamına ilişkin Üst Kuruldan ayrı ayrı lisans almak zorundadır. Lisansın hangi yayın tekniği ve ortamına ilişkin verildiği lisans belgesinde açıkça belirtilir. Farklı yayın teknikleri ve ortamlarından aynı anda yayın yapmak isteyen kuruluşlar, her yayın tekniği ve ortamı için ayrı lisans almak ve eş zamanlı yayın yapmak zorundadır. Ulusal karasal yayın lisansı verilen kuruluşlara, ilave bir lisans bedeli alınmaksızın uydu ve kablo yayın lisansı da verilir.

(2) Yayın lisans süresi on yıldır. Lisans süresi sonunda boşalan karasal yayın kapasitesi Üst Kurulca yeniden ihale edilir.

(3) Üst Kurulun karasal yayın lisansı verdiği bir kuruluş bu lisans haklarını devredemez. Yayın faaliyetine devam etmeme kararı alan kuruluş, lisansını Üst Kurula iade eder. Ulusal karasal yayın lisansına sahip kuruluşlar bu haklarını iade ederken uydu ve kablo yayın lisans haklarını da birlikte iade etmek zorundadır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yayımların İletimi ve Yetkilendirme

Multipleks işletmecileri

MADDE 28- (1) 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, multipleks işletmecilerinin uymaları gereken idarî, malî ve teknik şartlar Üst Kurulca belirlenir ve şartları yerine getiren kuruluşlara yayın iletim yetkisi verilir.

(2) Multipleks işletmecileri, radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerinin iletimi alanında sadece Üst Kuruldan karasal yayın lisansı almış kuruluşlara hizmet verebilirler.

(3) Multipleks işletmecileri, Üst Kurulca durdurulmasına karar verilen yayınların iletimini durdurmak zorundadır. Yapılan uyarıya rağmen bu yayınları iletmeye devam eden multipleks işletmecilerinin yayın iletim yetkisi, Üst Kurul tarafından iptal edilir ve bu durum Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna bildirilir.

Platform işletmecileri ve yayın hizmeti iletimi yapan alt yapı işletmecileri

MADDE 29- (1) Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından elektronik haberleşme hizmetlerini sunmak üzere yetkilendirilen platform işletmecileri ve yayın hizmeti iletimi yapan alt yapı işletmecileri; yayın hizmetleri yönünden bu Kanun hükümlerine tâbidir. Yayın hizmetlerinin iletimi faaliyetlerine ilişkin uyulması gereken idarî, malî ve teknik şartlar Üst Kurulca belirlenir ve şartları yerine getiren kuruluşlara yayın iletim yetkisi verilir. Platform işletmecileri medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara tarafsızlık ve hakkâniyet ölçülerinde, mâkûl ve ayrımcılık içermeyecek koşullarda hizmet vermek zorundadır. Platform işletmecilerinin medya hizmet sağlayıcı kuruluşlardan alacağı hizmet bedelleri Üst Kurulun onayı ile belirlenir.

(2) Platform ve yayın hizmeti iletimi yapan alt yapı işletmecileri, iletimini yapacakları yayın hizmetlerini Üst Kurula bildirmek zorundadır.

(3) Platform ve alt yapı işletmecileri, Üst Kuruldan yayın lisansı almayan veya yayın lisansı iptal edilen medya hizmet sağlayıcılar ile Türkiye Cumhuriyetinin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar ve bu Kanun hükümlerine aykırı yayın yaptığı Üst Kurulca tespit edilen bir başka ülkenin yargı yetkisi altındaki medya hizmet sağlayıcıların yayın hizmetlerinin iletimini, Üst Kurulun uyarısını müteakiben durdurur.

(4) Üst Kurul tarafından iletiminin durdurulması istenen yayın hizmetinin iletimine devam eden platform ve altyapı işletmecisi, Üst Kurulca uyarılır. Uyarıya rağmen yayın hizmetlerinin iletimini durdurmayan işletmecinin yayın iletim yetkisi iptal edilir ve bu durum Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna bildirilir.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Seçim Dönemi

Seçim döneminde yayımlar

MADDE 30- (1) Seçimlerle ilgili olarak seçim dönemlerinde yapılan yayımlara ilişkin usûl ve esaslar Yüksek Seçim Kurulu tarafından düzenlenir.

(2) Üst Kurul, medya hizmet sağlayıcıların seçim dönemlerindeki yayınlarını Yüksek Seçim Kurulunun kararları doğrultusunda izler ve denetler. Üst Kurulca, Yüksek Seçim Kurulu kararlarına aykırı yayın yaptığı değerlendirilen programlara ait kayıtlar ve izleme raporları Yüksek Seçim Kuruluna gönderilir.

(3) Seçimlerde oy vermenin başlayacağı saatten önceki yirmidört saat içinde bir siyasî partinin veya adayın lehinde veya aleyhinde seçmenlerin oyunu etkileyebilecek nitelikte hiçbir haber, röportaj, kamuoyu araştırması, anket, tahmin, mini referandum ve benzeri yayımlar yapılamaz. Bu yasaklara uymayanlar yayın ilkelerini ihlâl etmiş sayılır.

(4) 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanununun 149/A maddesinde düzenlenen hükümler, Yüksek Seçim Kurulu kararlarını müteakip Üst Kurulca yerine getirilir.

Siyasî reklâm

MADDE 31- (1) Medya hizmet sağlayıcılar, Yüksek Seçim Kurulu tarafından ilân edilen seçim döneminde, yayın yasaklarının başlayacağı saate kadar siyasî parti ve aday reklâmları yayımlayabilir.

(2) Siyasî reklâmlar, bu Kanunda yer alan hükümlere ve Yüksek Seçim Kurulunca belirlenen usûl ve esaslara uygun olmak zorundadır.

ONUNCU BÖLÜM

Yaptırımlar

İdarî yaptırımlar

MADDE 32- (1) Üst Kurul, yayın ilkelerine ve bu Kanunda belirtilen diğer esaslara aykırı yayın yapan medya hizmet sağlayıcı kuruluşun ihlâlê konu olan programının yayını, bir ila beş kez arasında durdurur. İsteğe bağlı yayın hizmetlerinde ise ihlâlê konu program katalogdan çıkarılır. Cezaya yol açan fiilde sorumlulukları belirlendiği takdirde programın yapımcısı ve varsa sunucusu da bu süre içinde hiçbir ad altında başka bir program yapamaz veya sunamaz. Yayını durdurulan programların yerine, aynı yayın kuşağında ve ticarî iletişim yayını içermeksizin, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarından Üst Kurulca temin edilen eğitim, kültür, trafik, kadın ve çocuk hakları, gençlerin fiziksel ve ahlâkî gelişimi, uyuşturucu ve zararlı alışkanlıklarla mücadele, Türk dilinin güzel kullanımı, çevre eğitimi, özürli sorunları, sağlık ve benzeri kamuya yararlı konularda programlar yayımlanır.

(2) Aykırılığın aynı program türü ve aynı ilke yönünden tekrarı hâlinde, ihlâlê ağırlığı dikkate alınarak, ihlâlê tespit edildiği aydan bir önceki aydaki toplam brüt ticarî iletişim gelirinin yüzde birinden yüzde üçüne kadar idarî para cezası verilir. Bu fıkrada belirtilen idarî para cezaları radyo kuruluşları için beşbin Türk Lirasından, televizyon kuruluşları ve isteğe bağlı medya hizmet sağlayıcılar için yirmibeşbin Türk Lirasından az olamaz.

(3) İkinci fıkra gereğince bir yıl içinde üç kez ceza alan kuruluşa, aynı program türü ve aynı ilke yönünden ihlâlê tekrarı hâlinde ikinci fıkrada belirtilen miktarların iki katı kadar idarî para cezası verilir.

(4) 8 inci maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerindeki ilkelere aykırı yayın yapılmasının tekrarı hâlinde, yayın kuruluşunun yayını onbeş gün durdurulur. İhlâlê yayın durdurmadan sonraki bir yıl içinde tekrarı hâlinde ilgili kuruluşun yayın lisansı iptal edilir.

(5) Üst Kurul tarafından verilen program durdurma müeyyidesinin, belirlenen usûlde uygulanmaması hâlinde ikinci fıkra hükmü uygulanır.

(6) Birinci ilâ beşinci fıkralarda yer alan müeyyidelerin uygulanmasından önce ilgili tarafın yazılı savunması istenir. Savunma verme süresi tebliğden itibaren onbeş gündür. Bu süre içerisinde yazılı savunma verilmemesi durumunda, medya hizmet sağlayıcı kuruluş savunma hakkından vazgeçmiş sayılır.

(7) Bu Kanunla ve Üst Kurulca öngörülen diğer yükümlülükleri yerine getirmeyen veya yayın lisansı verilmesi için öngörülen şartlardan birini ihlâl eden veya kaybeden medya hizmet sağlayıcı kuruluşa, gerekli yükümlülüğü yerine getirmesi veya şartları sağlaması için otuz günlük süre verilir. Verilen süre içinde şartları yerine getirmeyen kuruluşun yayınları üç ay süreyle durdurulur. Bu süre içinde de şartların yerine getirilmemesi hâlinde, ilgili kuruluşun yayın lisansı iptal edilerek kanal ve frekans kullanımına son verilir.

(8) Yayın lisansının verilmesi için gerekli şartlara uygunluğunu hile ile elde ettiği tespit edilen kuruluşun yayın lisansı iptal edilir. Yayın lisansı iptal edilmiş olan kuruluştan alınmış olan yayın lisans bedeli ile kanal ve frekans yıllık kullanım bedeli iade edilmez.

(9) Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî yaptırımlara karşı 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilir. İdare mahkemesinde iptal davası açılmış olması, kararın yerine getirilmesini durdurmaz.

(10) Program türleri ve yaptırımların uygulanma usûlleri Üst Kurulca yönetmelikle belirlenir.

Adli yaptırımlar

MADDE 33- (1) Üst Kuruldan yayın lisansı almadan veya yayınları Üst Kurul tarafından geçici olarak durdurulmasına ya da yayın lisansı iptal edilmesine rağmen yayın yapan gerçek kişiler ile tüzel kişilerin yöneticileri, bir yıldan iki yıla kadar hapis ve bin günden beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Tüzel kişiler hakkında ayrıca 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 60 ıncı maddesindeki güvenlik tedbirleri uygulanır. İzinsiz olarak faaliyetine devam eden yayın cihaz ve tesisleri Üst Kurulca mühürlenerek kapatılır.

(2) 25 inci maddeye uygun olarak yayın kayıtlarını bir yıl süreyle muhafaza etmeyen veya Üst Kurulca ya da Cumhuriyet başsavcılığınca istenmesine rağmen, süresi içerisinde ve aslına uygun olarak teslim etmeyen özel medya hizmet sağlayıcı kuruluş yöneticileri bin günden beşbin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

(3) Gönderilen kayıtların içerik bakımından istenen yayın olmaması veya kayıtlarda tahrifat, çıkarma, silme gibi işlemler yapılması hâlinde, özel medya hizmet sağlayıcı kuruluşların yöneticileri beşbin günden onbin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

(4) Bu Kanun çerçevesinde açılan kamu davalarına Üst Kurul katılır.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Radyo ve Televizyon Üst Kurulu

Kuruluş

MADDE 34- (1) Radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetleri sektörünü düzenlemek ve denetlemek amacıyla, idarî ve malî özerkliğe sahip, tarafsız bir kamu tüzel kişiliği niteliğinde Radyo ve Televizyon Üst Kurulu kurulmuştur.

(2) Üst Kurul, bu Kanun ve mevzuatla kendisine verilen görev ve yetkileri kendi sorumluluğu altında yerine getirir ve kullanır. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi görevleriyle ilgili olarak Üst Kurula emir ve talimat veremez.

(3) Üst Kurul, bu Kanunda ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununda belirtilen usûl ve esaslar çerçevesinde kendisine tahsis edilen malî kaynaklarını görev ve yetkilerinin gerektirdiği ölçüde, kendi bütçesinde belirlenen usûl ve esaslar dâhilinde serbestçe kullanır. Üst Kurulun malları Devlet malı hükmündedir, haczedilemez.

(4) Üst Kurul, Hükümet ile olan ilişkilerini Başbakan veya görevlendireceği bir bakan aracılığıyla yürütür.

(5) Üst Kurul Sayıştay denetimine tâbidir.

Radyo ve Televizyon Üst Kurulu

MADDE 35- (1) Üst Kurul, en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş, meslekleriyle ilgili konularda kamu kurum ve kuruluşları veya özel kuruluşlarda en az on yıl süreyle görev yapmış, meslekî açıdan yeterli bilgiye, deneyime ve devlet memuru olma niteliğine sahip, otuz yaşını doldurmuş kişiler arasından Türkiye Büyük Millet Meclisince seçilen dokuz üyeden oluşur.

(2) Seçim için, siyasî parti gruplarının üye sayısı oranında belirlenecek üye sayısının ikişer katı aday gösterilir ve Üst Kurul üyeleri bu adaylar arasından her siyasî parti grubuna düşen üye sayısı esas alınmak suretiyle Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca seçilir. Ancak, siyasî parti gruplarında, Türkiye Büyük Millet Meclisinde yapılacak seçimlerde kime oy kullanılacağına dair görüşme yapılamaz ve karar alınamaz.

(3) Üst Kurul üyelerinin seçimi, adayların belirlenerek ilânından sonra on gün içinde yapılır. Siyasî parti grupları tarafından gösterilen adaylar için ayrı ayrı listeler hâlinde birleşik oy pusulası düzenlenir. Adayların adlarının karşısındaki özel yer işaretlenmek suretiyle oy kullanılır. Siyasî parti gruplarının ikinci fıkraya göre belirlenen kontenjanlarından Üst Kurula seçilecek üyelerin sayısından fazla verilen oylar geçersiz sayılır.

(4) Karar yeter sayısı olmak şartıyla seçimde en çok oyu alan boş üyelik sayısı kadar aday seçilmiş olur. Seçim sonucu Resmî Gazetede yayımlanır.

(5) Üst Kurul üyelerinin görev süresi altı yıldır. Üyelerin üçte biri iki yılda bir yenilenir. Üyelerin görev sürelerinin bitiminden iki ay önce; üyeliklerde herhangi bir sebeple boşalma olması hâlinde, boşalma tarihinden veya boşalma tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi tatilde ise tatilin bitiminden itibaren bir ay içinde aynı usûlle seçim yapılır. Bu seçimlerde, boşalan üyeliklerin siyasî parti gruplarına dağılımı, ilk seçimde siyasî parti grupları kontenjanından seçilen üye sayısı ve siyasî parti gruplarının hâlihazırdaki oranı dikkate alınmak suretiyle yapılır. Üyeliklerdeki boşalma sebebiyle yapılan seçimlerde seçilen üyeler, yerlerine seçildikleri üyelerin görev süresini tamamlar.

Üst Kurul Başkanı ve Başkan Vekili

MADDE 36- (1) Üst Kurul üyeleri, seçim sonuçlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren onbeş gün içinde toplanarak kendi aralarından bir Başkan ve bir Başkan Vekili seçer. Başkan ve Başkan Vekilinin görev süreleri iki yıldır. Başkan Vekilliğine seçilen Üst Kurul üyelerinin Başkan Vekilliği görev süresi, Başkanın görevde bulunduğu süreyle sınırlıdır. Herhangi bir şekilde Başkan veya Başkan Vekilinin üyeliği sona erer veya Başkan veya Başkan Vekilliği boşalırsa, Üst Kurul ilk toplantısında Başkan veya Başkan Vekili için seçim yapar.

(2) Üst Kurul, Başkan tarafından; Başkanın bulunmadığı hâllerde Başkan Vekili tarafından yönetilir ve temsil edilir.

(3) Başkan, Üst Kurul ile hizmet birimlerinin uyumlu, verimli, disiplinli ve düzenli bir biçimde çalışmasını ve Üst Kurulun görevlerini yerine getirmesini sağlamakla görevlidir.

Görev ve yetkiler

MADDE 37- (1) Üst Kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

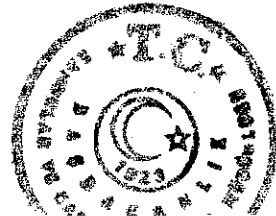
a) Yayın hizmetleri alanında ifade ve haber alma özgürlüğünün, düşünce çeşitliliğinin, Rekabet Kurumunun görev ve yetkileri saklı kalmak kaydıyla rekabet ortamının ve çoğulculuğun güvence altına alınması, yoğunlaşmanın önlenmesi ve kamu menfaatinin korunması amacıyla gerekli tedbirleri almak.

b) Millî frekans planında karasal radyo ve televizyon yayınları için 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Kanun hükümlerine göre Üst Kurula tahsis edilen frekans bantları çerçevesinde televizyon kanal ve radyo frekans planlamalarını yapmak veya yaptırmak ve uygulamak.

c) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşların yayın lisansı talebinde bulunabilmeleri için gerekli idarî, malî ve teknik şartları belirlemek ve bu kuruluşlardan şartları sağlayanlara yayın lisansı vermek, denetlemek ve gerektiğinde iptal etmek.

ç) Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun görev ve yetkileri saklı kalmak kaydıyla, platform, multipleks, alt yapı işletmecileri ile verici tesis ve işletim şirketinin radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerinin iletimi faaliyetlerine ilişkin uymaları gereken idarî, malî ve teknik şartları belirlemek, bunlara yayın iletim yetkisi vermek ve gerektiğinde iptal etmek.

d) Radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmeti sağlayıcı kuruluşlardan alınacak yayın lisans ücretleri, karasal ortamdan sunulacak yayın hizmetleri için yıllık televizyon kanal, multipleks kapasitesi ve radyo frekansı kullanım ücretleri ile platform, multipleks, altyapı işletmecileri ve verici tesis ve işletim şirketinden alınacak yayın iletim yetkilendirme ücretini belirlemek.

e) Türkiye Cumhuriyeti topraklarında yerleşik medya hizmet sağlayıcıların yayın hizmetlerini, bu Kanun hükümlerine ve Türkiye Cumhuriyetinin taraf olduğu uluslararası anlaşmalara uygunluğu açısından izlemek ve denetlemek.

f) Türkiye Cumhuriyeti topraklarında yerleşik olmayan, ancak Türkiye Cumhuriyeti yargı yetkisi altında bulunan medya hizmet sağlayıcıların yayın hizmetlerinin bu Kanun hükümlerine ve Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalara uygunluğunu gözetmek, gerekli hâllerde diğer devletlerin yetkili kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği yapmak.

g) Yayın hizmetlerinin izlenmesi ve denetlenmesi için gerekli izleme ve kayıt sistemlerini, gerekli hâllerde yayıncı kuruluş stüdyolarına da cihaz yerleştirerek kurmak.

ğ) Medya hizmet sağlayıcıların yayın hizmetlerinde yer verecekleri koruyucu sembol sistemi ile ilgili usûl ve esasları belirlemek.

h) Medya hizmet sağlayıcıların sunduğu yayın hizmetlerinde ve platform, multipleks, altyapı işletmecileri ile verici tesis ve işletim şirketinin sunduğu hizmetlerde bu Kanuna ve ilgili diğer mevzuata aykırılık tespit edilmesi veya yayın lisansı şartlarına uyulmaması hâlinde gerekli müeyyideleri uygulamak.

ı) Yayın hizmetlerine ilişkin kamuoyu araştırmaları yapmak veya yaptırmak ve bu araştırmaların sonuçlarını ilgili taraflar ve kamuoyuyla paylaşmak.

i) Yayın hizmetlerinin izlenme ve dinlenme oranı ölçümlerinin yapılmasına ve denetlenmesine ilişkin usûl ve esaslar ile bu usûl ve esaslara uymayan şirket ve kuruluşlara uygulanacak müeyyideleri belirlemek.

j) 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve bireysel amaçlı iletişim yöntemleri hariç, teknolojik gelişmelere bağlı olarak ortaya çıkan yeni yayın iletim yöntemleri de dâhil olmak üzere yayın hizmetleri ile ilgili düzenlemeler yapmak ve deneme yayını izni vermek.

k) Yayın hizmetleri ile ilgili gelişmeleri takip etmek, sektöre ilişkin genel stratejileri, ortak denetim, özdenetim ve ortak düzenleme mekanizmalarını belirlemek; yayın hizmetlerinin ülkemizde gelişmesini sağlayacak çalışmalarda bulunmak; medya hizmet sağlayıcıların çalışanlarına yönelik eğitim ve sertifika programları düzenlemek ve sertifika vermek.

l) Yayın hizmetleri alanında hazırlanan mevzuat tasarımları hakkında görüş bildirmek.

m) Görev alanına giren konularla ilgili ikincil düzenlemeleri yapmak.

n) Dışişleri Bakanlığının ve Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun görev ve yetkileri saklı kalmak kaydıyla, yayın hizmetleri ile ilgili uluslararası hukuk tüzel kişiliğine sahip kuruluşlar nezdinde ülkemizi temsil etmek; medya hizmet sağlayıcıların üye olmadığı uluslararası hukuk tüzel kişiliğine sahip olmayan uluslararası kuruluşlarda temsil görevini yerine getirmek ve bu bent gereğince düzenlenen ve uluslararası anlaşma niteliği bulunmayan belgeleri ilgili bakanlık ve kurumların görüşlerini de alarak usûlüne göre imzalamak.

o) Üst Kurulun stratejik planını hazırlamak, performans ölçütlerini, amaç ve hedeflerini, hizmet kalite standartlarını belirlemek, insan kaynakları ve çalışma politikalarını oluşturmak.

ö) Özürlülerin ve yaşlıların yayın hizmetlerine ve yeni teknolojilere erişimini kolaylaştırmak amacıyla gerekli tedbirlerin alınmasını teşvik etmek.

p) Taşınmaz alımı, satımı, kiralanması ve tahsisi konularını karara bağlamak.

r) Medya okuryazarlığının toplumun tüm kesimlerini içerecek şekilde yaygınlaştırılması amacıyla, başta Millî Eğitim Bakanlığı olmak üzere diğer kamu kurumları ile işbirliği yapmak.

s) Medya hizmet sağlayıcılardan görevleri kapsamında her türlü bilgi, belge ve kayıtları almak, medya hizmet sağlayıcıları yerinde denetlemek ve lisans şartlarına uymayan cihazları mühürleyerek kapatmak.

ş) Gerekli hâllerde geçici veya belli bir ihtisas gerektiren nitelikteki işler için hizmet satın almak.

- t) Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü ve Yönetim Kurulu üyeliği için adayları belirlemek.
- u) Kurul üyeleri ile Kurum personelinin uyacakları meslekî ve etik ilkeleri belirlemek,
- ü) Üst Kurulun ana stratejisi ile amaç ve hedeflerine uygun olarak hazırlanan bütçesini görüşmek ve karara bağlamak.
- v) Mevzuatla verilen diğer görevleri yapmak.

Yasaklar ve denetim

MADDE 38- (1) Üst Kurul üyeleri ile üçüncü derece dâhil üçüncü dereceye kadar kan ve kayın hısımları, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yayın hizmetleri alanında Üst Kurulun görev ve yetki alanına giren konularda herhangi bir taahhüt işine giremez, medya hizmet sağlayıcı kuruluşlarda veya bu kuruluşların doğrudan veya dolaylı ortaklık bağı bulunan şirketlerde ortak veya yönetici olamazlar.

(2) Üst Kurul üyeleri, aslı görevlerini aksatmayan bilimsel amaçlı eser hazırlama, ders ve konferans verme, jüri ve komisyon üyeliği yapma hariç, resmî veya özel nitelikte hiçbir görev alamaz, özel veya kamu medya hizmet sağlayıcıların görev ve yetki alanına giren konularda doğrudan veya dolaylı olarak taraf olamaz ve bu konularda hiçbir maddî menfaat sağlayamaz ve siyasî partiye üye olamaz. Faaliyet alanı sosyal yardım ve eğitimle ilgili olan dernekler ve vakıflarda yürütülen görevler ve kooperatif ortaklıkları bu hükmün dışındadır.

(3) Üst Kurul üyeleri, göreve başlamadan önce mâliki oldukları, Hazine Müsteşarlığı tarafından çıkarılan borçlanmaya ilişkin menkul kıymetler dışındaki, medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara ve yayın hizmeti yapan tüzel kişilere veya bunların iştiraklerine ait her türlü hisselerini ya da menkul kıymetlerini üçüncü dereceye kadar kan ve ikinci dereceye kadar kayın hısımları dışındakilere, görev sürelerinin başlamasından itibaren otuz gün içinde satmak veya devretmek suretiyle elden çıkarmak zorundadır.

(4) Üst Kurul üyeleri ve Kurum personeli, Kurumla ilgili gizlilik taşıyan bilgileri ve medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara ve yayın hizmeti yapan gerçek ve tüzel kişilere ait her türlü sırları, görevlerinden ayrılmış olsalar bile açıklayamaz, kendilerinin veya başkalarının menfaatine kullanamaz.

(5) Üst Kurul üyeleri, kendileri veya üçüncü derece dâhil üçüncü dereceye kadar kan ve kayın hısımlarıyla ilgili konularda müzakere ve oylamaya katılamazlar. Bu durum karar metninde ayrıca belirtilir.

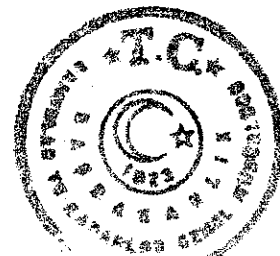
(6) Bu maddede belirtilen esaslara aykırı davranan Üst Kurul üyeleri görevlerinden çekilmiş sayılır. Bu husus Üst Kurul tarafından re'sen veya yapılacak müracaatın değerlendirilmesi sonucunda karara bağlanır ve gereği için Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına bildirilir.

Üst Kurul üyelerinin teminatı, malî ve sosyal hakları

MADDE 39- (1) Üst Kurul üyelerine Başbakanlık Müsteşarı için belirlenen her türlü ödemeler dâhil malî haklar tutarında aylık ücret ödenir. Başbakanlık Müsteşarına ödenenlerden, vergi ve diğer yasal kesintilere tâbi olmayanlar bu Kanuna göre de vergi ve diğer kesintilere tâbi olmaz. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer mevzuat uyarınca en yüksek Devlet memurunun yararlanmış olduğu sosyal hak ve yardımlardan, Üst Kurul üyeleri de aynı usûl ve esaslar çerçevesinde aynen yararlanırlar.

(2) Kamu görevlileri, Üst Kurul üyeliğinde buldukları görev süresince kurumlarından ücretsiz izinli sayılır ve bu görevde geçirdikleri süreler mesleklerinde geçmiş gibi değerlendirilerek mümtazen terfi etmiş sayılırlar.

(3) Üst Kurul üyeleri, üyelikleri süresince Kuruldaki görevlerinden ve seçilerek geldikleri görevlerinden alınmaz.

(4) Üst Kurul üyeliklerine seçilenler 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılır. Üst Kurul Başkan ve üyelerinin sigorta primine esas kazanç tutarları, Başkan için bakanlık müsteşarı, üyeler için bakanlık müsteşar yardımcısı esas alınarak belirlenir. Bu görevleri sırasında 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girenlerin bu görevde geçen süreleri makam tazminatı ile temsil tazminatı ödenmesi gereken süre olarak değerlendirilir ve emeklilik yönünden Başkan bakanlık müsteşarı, üyeler bakanlık müsteşar yardımcısı için belirlenmiş olan ek gösterge, makam tazminatı ile temsil tazminatından aynı usûl ve esaslara göre yararlandırılır.

(5) Sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birinden emekli aylığı almakta olanlardan Üst Kurul üyeliklerine seçilenlerin, istekleri hâlinde emekli aylıkları kesilir ve sigorta primleri 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında ödenir. Bu şekilde emekli aylıklarını kestirmek suretiyle yeniden sigorta primi ödeyenlerin görev sürelerinin bitiminde emekli aylıkları genel hükümlere göre yeniden belirlenir.

(6) Üst Kurul üyelerinin görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri iddia edilen suçlara ilişkin soruşturmalar 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanuna göre yapılır ve bunlar hakkında soruşturma izni Başbakan tarafından verilir. 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 104 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları Üst Kurul üyeleri hakkında da uygulanır.

(7) Üst Kurul üyeleri, her yıl Ocak ayında Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına mal bildiriminde bulunurlar.

Üst Kurulun çalışma esasları, toplantı ve karar yeter sayısı

MADDE 40- (1) Üst Kurul, tam gün esasına göre çalışır, haftada en az bir defa olmak üzere, en az beş üyenin hazır bulunması ile toplanır ve en az beş üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alır. Çekimser oy kullanılamaz.

(2) Başkanın çağrısı veya üç üyenin birlikte talep etmesi hâlinde Üst Kurul olağanüstü toplantıya çağrılabilir.

(3) Toplantı gündemi Başkan, yokluğunda Başkan Vekili tarafından hazırlanarak, toplantıdan en az bir gün önce Üst Kurul üyelerine bildirilir. Gündeme yeni madde eklenebilmesi için toplantıda bir üyenin öneride bulunması ve önerilen maddenin Üst Kurulca kabul edilmesi gerekir.

(4) Mazereti olmaksızın üst üste üç defa toplantıya katılmayan Üst Kurul üyeleri üyelikten çekilmiş sayılır. Bu durum, Üst Kurul kararı ile tespit edilir ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına bildirilir.

(5) Üst Kurul toplantılarındaki müzakereler gizlidir ve açıklık kararı alınmadıkça müzakereler açıklanamaz.

(6) İhtiyaç duyulması hâlinde, görüşlerinden yararlanmak üzere ilgili kişiler Üst Kurul toplantısına davet edilebilir. Ancak Üst Kurul kararları toplantıya dışarıdan katılanların yanında alınmaz.

(7) Üst Kurulun gizliliği bulunmayan düzenleyici ve denetleyici nitelikteki kararları uygun vasıtalarla kamuoyuna duyurulur.

Mali kaynaklar ve bütçe

MADDE 41- (1) Üst Kurulun gelirleri şunlardır:

- a) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlardan alınacak yayın lisansı ücretleri,
- b) Karasal ortamdan yayın yapan kamu ve özel medya hizmet sağlayıcı kuruluşlardan alınacak televizyon kanal, multipleks kapasite ve radyo frekans yıllık kullanım ücretleri,
- c) 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yayın hizmetlerinin iletimi faaliyetinde bulunan platform, multipleks ve altyapı işletmecileri ile verici tesis ve işletim şirketinden alınacak yayın iletim yetkilendirme ücretleri,

ç) Medya hizmet sağlayıcıların, program destekleme gelirleri hariç aylık brüt ticarî iletişim gelirlerinden ayrılacak yüzde üç paylar,
d) Gerekliğinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı bütçesinden alınacak Hazine yardımı,

e) Sair gelirler.

(2) Üst Kurul, gerektiği takdirde her yıl için yapacağı işlerin programını hazırlayarak Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı bütçesinden bu işler için ayrılmasını talep ettikleri ödenek tutarını Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunar.

(3) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşların ticarî iletişim gelirlerinin, aracı kurumların hesaplarıyla birlikte Maliye Bakanlığınca denetlenmesi ile bu gelirlerin beyanına ve birinci fıkranın (ç) bendine göre alınacak payların ödenmesine ilişkin usûl ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Üst Kurulca hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.

Gelirlerin tahsili

MADDE 42- (1) Yayın lisans ücreti ve yayın iletim yetkilendirme ücreti, lisans veya yetki belgesi verilmesini müteakip altı ay içinde eşit taksitlerle alınır.

(2) 41 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre ödenecek televizyon kanal, multipleks kapasitesi ve radyo frekans yıllık kullanım ücreti, her yılın Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında olmak üzere dört eşit taksitte, (ç) bendinde öngörülen ticarî iletişim gelirlerinden ayrılacak paylar, elde edildikleri ayı takip eden üçüncü ayın en geç yirmisinde ilgili medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar tarafından ödenir.

(3) Birinci ve ikinci fıkralar uyarınca yapılması gereken ödemelerin gecikmesi hâlinde, ilgili özel medya hizmet sağlayıcı kuruluş bir ay içerisinde uyarılarak kanunî faizleri ile birlikte ödeme yapması ihtar edilir. İhtar kararının tebliğ edildiği tarihten itibaren iki ay içinde ödeme yapılmazsa, Üst Kurulca ilgili medya hizmet sağlayıcı kuruluşun yayın lisansının iptaline karar verilir ve ödenmeyen kurum geliri genel hükümlere göre tahsil edilir.

Üst Kurulun teşkilâtı, personeli ve kadroları

MADDE 43- (1) Üst Kurulun hizmet birimleri; daire başkanlıkları şeklinde teşkilâtlanmış ana hizmet ve destek hizmet birimleri ile danışma hizmet biriminden oluşur.

(2) Ana hizmet birimleri; İzleme ve Değerlendirme Dairesi Başkanlığı, İzin ve Tahsisler Dairesi Başkanlığı, Uluslararası İlişkiler Dairesi Başkanlığı, Kamuoyu, Yayın Araştırmaları ve Ölçme Dairesi Başkanlığı, Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığıdır. Destek hizmet birimleri; Personel Dairesi Başkanlığı, Eğitim Dairesi Başkanlığı, Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığı ile İdarî ve Malî İşler Dairesi Başkanlığıdır. Danışma hizmet birimi Hukuk Müşavirliğidir. Başkana bağlı olarak Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği kurulur. Sayısı beşi geçmemek üzere yayıncılık faaliyetlerinin yoğun olduğu bölge merkezlerinde Üst Kurul kararıyla temsilcilik açılabilir.

(3) Başkana, görevlerinde yardımcı olmak üzere iki Başkan Yardımcısı atanır. Başkan Yardımcılarının en az dört yıllık yükseköğrenim mezunu olmaları, Devlet memuriyetinde on yıllık meslekî tecrübeye ve Devlet memuriyeti için aranan koşullara sahip olmaları şarttır.

(4) Hukuk, basın ve halkla ilişkiler, yönetim ve finans ile iletişim teknolojileri alanlarında ihtiyaca göre sayıları beşi geçmemek üzere Başkanlık Müşaviri görevlendirilebilir.

(5) Bu Kanun ile Üst Kurula verilen görevlerin gerektirdiği aslî ve sürekli görev ve hizmetler, Üst Kurul Uzmanları ile Üst Kurul Uzman Yardımcılarından oluşan meslek personeli ve idarî personel eliyle yürütülür. Üst Kurulda;

a) I. Hukuk Müşaviri ve Daire Başkanı kadrolarına atanacakların en az dört yıllık yükseköğrenim mezunu olmaları ve memuriyete esas en az on yıl hizmetlerinin bulunması,

b) Diğer personelin en az lise ve dengi okul mezunu olması,

c) Üst Kurul kadrolarına atanacakların, 657 sayılı Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartları taşımaları, şarttır.

(6) Üst Kurul personeli, kadro karşılığı sözleşmeli statüde istihdam edilir, ücret ve malî haklar dışında her türlü hak ve yükümlülükler yönünden 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbidir. Personelin ücretleri ile diğer malî hakları toplamı, Üst Kurul üyeleri için yapılan ödemelerin toplamını geçmemek üzere kurum içi hiyerarşi de gözetilerek Üst Kurulun önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından tespit edilir.

(7) Üst Kurul Uzman Yardımcılığına atanabilmek için beşinci fıkranın (c) bendinde belirtilen şartları taşımak, türleri Üst Kurulca belirlenen en az dört yıllık yükseköğretim kurumlarından mezun olmak, kamu personeli seçme sınavından Üst Kurul tarafından belirlenen puan türlerinden asgarî puanı almış olmak, kamu personeli seçme sınavında yabancı dil bölümündeki sorulardan en az yüzde altmışına doğru cevap vermiş olmak veya Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgarî (D) düzeyinde ya da dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye sahip olmak, yapılacak sınavda başarılı olmak, sınavın yapıldığı yılın Ocak ayının ilk gününde otuz yaşını doldurmamış olmak gerekir. Üst Kurul uzman yardımcılığına atananlar, en az üç yıl çalışmak, her yıl olumlu sicil almak ve istihdam edildikleri birimlerce belirlenecek konularda hazırlayacakları uzmanlık tezinin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilave süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların uzman kadrolarına atanabilmeleri, Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgarî (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlar veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliği şartını yerine getirmeyenler, uzman yardımcısı unvanını kaybederler ve Üst Kurulda durumlarına uygun kadrolara atanırlar. Uzman yardımcılığından Üst Kurul uzmanlığına atananlara bir defaya mahsus olmak üzere bir derece yükseltilmesi uygulanır.

(8) Üst Kurulun, teşkilatı, Üst Kurul Uzman ve Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları, çalışma usûl ve esasları ile diğer hususlar Üst Kurul tarafından yönetmelikle belirlenir.

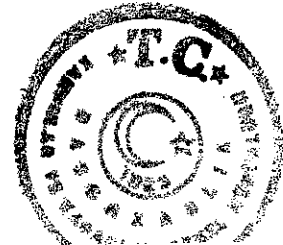
(9) Başkan Yardımcıları, I. Hukuk Müşaviri ve daire başkanları Başkanın teklifi üzerine Kurul kararıyla, diğer personel Başkan tarafından atanır.

(10) Üst Kurul personelinin görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri iddia edilen suçlara ilişkin soruşturmalar, 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanuna göre yapılır ve bunlar hakkında soruşturma izni Başkan tarafından verilir.

(11) Üst Kurul personeli sosyal güvenlik açısından 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılır.

(12) Emeklilik bakımından; Başkan Yardımcıları bakanlık genel müdürü, daire başkanları bakanlık genel müdür yardımcısı, I.Hukuk Müşaviri bakanlık I.Hukuk Müşaviri, Üst Kurul uzmanları Başbakanlık Uzmanı ile denk kabul edilir. Diğer unvanlardaki personele 657 sayılı Kanundaki eşdeğer kadrolara ilişkin hükümler uygulanır.

(13) Üst Kurulun kadroları ekli (I) sayılı cetvelde gösterilmiştir. Anılan cetveldeki toplam kadro sayısı geçilmemek ve anılan cetvelde yer alan kadro unvanları ile 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerde yer alan kadro unvanlarıyla sınırlı olmak kaydıyla, dolu kadrolarda derece değişikliği ile boş kadrolarda sınıf, unvan ve derece değişiklikleri Üst Kurul kararıyla yapılır.

ONİKİNCİ BÖLÜM Çeşitli ve Son Hükümler

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna ilişkin hükümler

MADDE 44- (1) Yayın hizmetlerinin iletimine ilişkin teknik ve idarî konularda Üst Kurul ve Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu işbirliği yapar.

(2) Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından elektronik haberleşme hizmetlerini sunmak üzere yetkilendirilen işletmeciler; elektronik haberleşme hizmetlerine ilişkin olarak Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu düzenlemelerine tâbidirler. Ancak, bu işletmecilerden yayın hizmetlerinin iletimi için faaliyette bulunmak isteyenler, bu Kanun uyarınca Üst Kuruldan gerekli yayın iletim yetkisini almak ve Üst Kurul düzenlemelerine uymak suretiyle faaliyetlerini yürütebilirler.

(3) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, yayın hizmetlerinin iletiminde kullandıkları radyolink cihaz ve sistemleri için gereken izinleri, ilgili mevzuat çerçevesinde Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumundan alırlar.

(4) Ulusal ve uluslararası hava ve deniz seyrüsefer sistemlerine radyo ve televizyon sistemlerinden zararlı enterferanslar gelmesi hâlinde, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu can ve mal güvenliğini tehlikeye düşürmemek amacıyla enterferansa sebep olan vericileri yerinde tespit ederek geçici olarak kapatır ve durumu Üst Kurula bildirir. Üst Kurul bu Kanun çerçevesinde gerekli müeyyideleri ayrıca uygular.

(5) Radyo ve televizyon sistemlerinin diğer bantlarda faaliyet gösteren yayın dışı sistemler tarafından enterferansa maruz kalması hâlinde Üst Kurul, durumu Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna bildirir. Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Üst Kurulca bildirilen enterferansın giderilmesi için gerekli önlemleri ivedilikle alır.

(6) Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu uluslararası düzenlemeler ve millî frekans planı çerçevesinde frekans bantlarında değişiklik yapabilir.

(7) Bu Kanunun uygulanması açısından, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

Türkiye Radyo-Televizyon Kurumunun yükümlülüğü

MADDE 45- (1) 8 inci maddede belirtilen yayın ilkeleri ile bu Kanunun yayın hizmetlerinde ticarî iletişimi düzenleyen hükümleri, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu yayınları hakkında da uygulanır.

(2) Söz konusu yükümlülüğün yerine getirilmemesi hâlinde, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu ihlâlin niteliği açıkça belirtilerek Üst Kurulca uyarılır ve yükümlülüğün gereğinin yerine getirilmesi bildirilir.

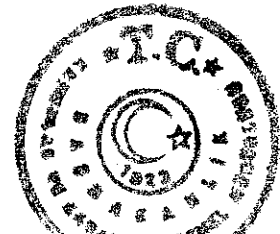
Sorumluluk ve sorumlu müdür

MADDE 46- (1) Yayından doğan sorumluluk yayını yöneten veya programı yapanla birlikte sorumlu müdüre aittir. Bu hüküm yayın kuruluşunun bu Kanundan doğan sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

(2) Ancak, şirketi idare ve temsile yetkili kişiler, sorumlu müdürün incelemesinden geçmeden veya rızası hilafına bir yayına karar vermişlerse, bu durumda sorumluluk yayına karar veren söz konusu kişilere geçer.

(3) Özel radyo ve televizyon kuruluşları, sunacakları yayın hizmetlerinin özellik ve önemini değerlendirerek bir veya birden çok sorumlu müdür görevlendirir. Sorumlu müdür veya müdürlerin,

- a) Türk vatandaşı olmaları,
- b) Ulusal ve bölgesel düzeyde faaliyette bulunan yayın kuruluşlarının sorumlu müdürlerinin yüksek öğrenim mezunu olmaları,
- c) Yerleşim yerlerinin Türkiye’de bulunması,

ç) Kamu hizmetlerinden yasaklı olmamaları veya kısıtlı bulunmamaları, gerekir.

Yönetmelikler

MADDE 47- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler Üst Kurul tarafından hazırlanır ve Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girer.

Tebliğat ve yetkili mahkemeler

MADDE 48- (1) Bu Kanun gereğince yapılacak tebliğat hakkında 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebliğat Kanunu hükümleri uygulanır.

(2) Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar ile platform, multipleks ve altyapı işletmecileri ile verici tesis ve işletim şirketine yönelik olarak yapılacak genel nitelikli duyurular ile 7 nci madde çerçevesindeki bildirimler, Üst Kurulun internet sitesinde yayınlanır. Bu duyurular 7201 sayılı Kanuna göre yapılan tebliğat hükmündedir.

(3) Üst Kurul aleyhine açılacak davalarda Ankara idare mahkemeleri yetkilidir.

Yürürlükten kaldırılan ve uygulanmayacak hükümler

MADDE 49- (1) 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesi dışındaki hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

(2) 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair Kanun dışında, diğer kanunlarda medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara zorunlu yayın yükümlülüğü getiren hükümler uygulanmaz.

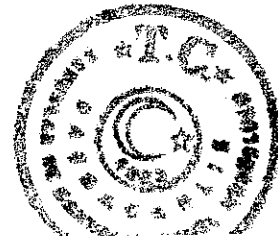
Üst Kurul üyeleri ve personele dair geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Üst Kurul üyeliğine seçilen ve bu görevleri devam etmekte olanlardan halen 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeksizin sigorta primi ödemekte olanlar, 5510 sayılı Kanunun kamu personeli için uygulanmaya başlandığı 15/10/2008 tarihinden daha önceki bir tarihe geçmemek kaydıyla, Üst Kurul üyesi olarak göreve başladıkları tarihi takip eden aybaşından itibaren geçen hizmet süreleri itibarıyla 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı kabul edilirler. Bu süreye ait emekli keseneği veya sigorta primi çalışan payı farkları kendileri tarafından, kurum karşılığı veya sigorta primi işveren payı farkları Üst Kurul tarafından ödenir. Sigortalı hizmet sürelerinin birleştirilerek aylık bağlanmasında, ilgisine göre 24/5/1983 tarihli ve 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanun veya 5510 sayılı Kanun hükümleri uygulanır. Sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birinden emekli aylığı almakta iken Üst Kurul üyeliğine seçilen ve halen görevde olanların, istekleri halinde emekli aylıkları kesilir ve sigorta primleri 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında ödenir ve bunların emekli aylıklarının yeniden bağlanarak emekli aylığı tutarlarının belirlenmesinde genel hükümlere göre işlem yapılır.

(2) Bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihte Üst Kurul üyesi olanların üyelikleri, üyelerin üçte birinin iki yılda bir yenilenmesi saklı kalmak kaydıyla, görev sürelerinin sonuna kadar devam eder.

(3) Bu Kanunla yapılan düzenlemeler sonucunda; kadro ve görev unvanları değişen yahut kaldırılan veya anılan kadrolar için aranan şartları taşımayan personelin görevleri herhangi bir işlem ve tebliğata gerek kalmaksızın sona erer. Bunlardan,

a) Teftiş Kurulu Başkanı, Genel Sekreter, Daire Başkanı ve Bölge Müdürü kadrolarında bulunanlar Üst Kurul Müşaviri kadrolarına,

b) Başmüfettiş kadrolarında bulunanlar uzman denetçi kadrolarına, başka bir işleme ve tebligata gerek kalmaksızın bu Kanunun yayımı tarihinde atanmış sayılır; diğerleri Başkan tarafından bir ay içinde Üst Kurulda durumlarına uygun kadrolara atanırlar. Bunlar atama işlemi yapıncaya kadar Üst Kurulda ihtiyaç duyulan işlerde görevlendirilebilirler. Söz konusu personelin, atandıkları yeni kadroların aylık, ek gösterge, sözleşme ücreti, bir aya isabet eden ikramiye, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla çalışma ücreti hariç diğer malî hakları toplam net tutarının, atandıkları tarih itibarıyla eski kadrolarına ilişkin olarak en son ayda aldıkları aylık, ek gösterge, sözleşme ücreti, bir aya isabet eden ikramiye, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla çalışma ücreti hariç diğer malî hakları toplam net tutarından az olması hâlinde, aradaki fark, atandıkları kadrolarda kaldıkları sürece, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın ve farklılık giderilinceye kadar kendilerine tazminat olarak ödenir.

(4) Bu Kanunun yayımı tarihinden sonra 43 üncü maddenin altıncı fıkrasına göre Üst Kurul kadrolarında bulunan personel için belirlenecek ücretler ile diğer malî haklar toplamının, bu Kanunun yayımı tarihinden önceki en son ayda Üst Kurul kadroları için belirlenmiş olan aylık, ek gösterge, sözleşme ücreti, bir aya isabet eden ikramiye, her türlü zam ve tazminatlar ile fazla çalışma ücreti hariç diğer malî haklar toplamı net tutarından daha az olması hâlinde, aradaki fark söz konusu personele, kadrolarında kaldıkları sürece, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın ve farklılık giderilinceye kadar tazminat olarak ödenir.

(5) Üst Kurul Müşaviri, Uzman Denetçi ve Uzman kadrosunda bulunanlar, Üst Kurulda Başkan tarafından uygun görülen birim ve işlerde istihdam edilirler. Bunların görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usûl ve esasları yönetmelikle düzenlenir. Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren Üst Kurulda yeni Üst Kurul Müşaviri, Uzman Denetçi ve Uzman istihdam edilmez. Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren Üst Kurul Müşaviri, Uzman Denetçi ve Uzman kadrolarına atananlara ait kadroların herhangi bir şekilde boşalması hâlinde, anılan kadrolar herhangi bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

(6) Üst Kurul Uzmanı ve Üst Kurul Uzman Yardımcısı kadrolarından teknik hizmetler sınıfında bulunanların hizmet sınıfı, genel idare hizmetleri olarak değiştirilmiştir.

Yönetmelikler

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanun uyarınca yürürlüğe konulması gereken yönetmelikler, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde Üst Kurulca hazırlanır ve Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe konulur. Bu yönetmelikler yürürlüğe konuluncaya kadar mevcut düzenleyici işlemlerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

Lisans sahibi kuruluşlar

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun yayımı tarihinden önce kablo ve uydu ortamından yayın yapmak üzere yayın lisansı almış olan kuruluşların hakları lisans süresi sonuna kadar geçerlidir.

(2) Bu Kanunun yayımı tarihinde uydu ve kablo yayın lisansına sahip olan radyo ve televizyon yayın kuruluşları altı ay içinde durumlarını bu Kanun hükümlerine uygun hâle getirirler.

Kanal ve frekanslarla ilgili geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 4- (1) 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun geçici 6 ncı maddesi uyarınca karasal ortamda yayında olan radyo ve televizyon kuruluşlarından, 41 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen kanal ve frekans yıllık kullanım bedeli, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren sıralama ihalesinin yapılacağı tarihe kadar tahsil edilir. Kanal ve frekans kullanım bedelini 42 ncı maddeye göre ödemeyen veya karasal yayın lisansları için sıralama ihalesinin yapılmasının ardından tahsise

hak kazanmayan kuruluşların karasal yayınları bir ay içinde Üst Kurulca durdurulur. Sıralama ihalesinde tahsis hak kazanan kuruluşların yayınları Üst Kurulca belirlenen takvimde, daha önce yayın yaptıkları kanal ve frekanslardan, tahsis edilen kanal, multipleks kapasitesi ve frekanslara taşınır.

(2) Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç bir yıl içinde Üst Kurulca karasal yayın lisanslarının verilmesi amacıyla sayısal televizyon multipleks kapasitesi sıralama ihalesi yapılır. Sıralama ihalesinde karasal sayısal televizyon multipleks kapasitesi tahsisine hak kazanan kuruluşlardan bir bölümüne, ihaledeki sıraları ve analog kanal kapasitesi dikkate alınarak en fazla üç yıl süreyle sayısal yayının yanı sıra analog televizyon yayını yapmalarına da imkân tanınır. Tahsisi müteakip en geç üç yıllık süre sonunda analog karasal televizyon yayınları ülke genelinde tümüyle sonlandırılır ve analog karasal televizyon yayınları durdurulur. Radyo yayınları için sıralama ihalesi, analog televizyon yayınlarının kapatılmasının ardından üç ay içinde yapılır. Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu da kendisine yapılan tahsisler çerçevesinde ve Üst Kurulca verilen süre içinde karasal radyo ve televizyon yayınlarını eski kullandığı kanal ve frekanslardan tahsis edilen kanal, multipleks kapasitesi ve frekanslara taşır.

(3) Bu madde uyarınca Üst Kurulca yayınları durdurulan kuruluşların yayınlarına izinsiz olarak devam etmeleri durumunda bu kuruluşlar hakkında, 33 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca işlem yapılır.

(4) Karasal yayın lisanslarının verilmesinin ardından mevcut verici tesisleri özel medya hizmet sağlayıcılar tarafından kaldırılır veya tarafların mutabık kalacakları bir bedel karşılığında verici tesis ve işletim şirketine devredilir. Verici tesis ve işletim şirketi tarafından devralınmayan verici tesisleri Üst Kurulca yapılacak uyarının ardından üç ay içinde kaldırılır. Verilen süre içinde kaldırılmayan ve faaliyetine devam eden verici tesisleri Üst Kurulca mühürlenerek kapatılır.

(5) Frekans planları ve uygulama takvimi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde hazırlanır.

(6) Üst Kurula tahsis edilen frekans bantları dışındaki frekans bantları, sayısal yayına geçişin tamamlanmasını takiben Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun talebi çerçevesinde Üst Kurul tarafından boşaltılır.

Müeyyidelerin silinmesi

GEÇİCİ MADDE 5- (1) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Üst Kurul tarafından yayıncı kuruluşlara uygulanan müeyyideler kuruluşların sicillerinden silinir ve bu müeyyideler tekröre esas alınmaz.

Frekans planlarının devri

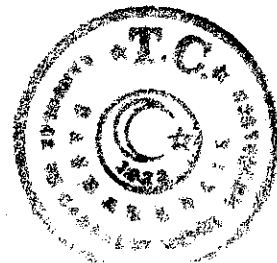
GEÇİCİ MADDE 6- (1) Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından yapılan karasal radyo ve televizyon frekans planları bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren onbeş gün içinde Üst Kurula devredilir.

Atıflar

GEÇİCİ MADDE 7- (1) Mevzuatta 3984 sayılı Kanuna yapılan atıflar bu Kanunun ilgili hükümlerine yapılmış sayılır.

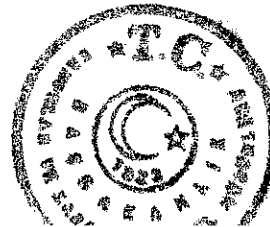
Bazı maddelerin uygulanması

GEÇİCİ MADDE 8- (1) 15 inci maddede yer alan hükümler, Türkiye Cumhuriyetinin Avrupa Birliğine tam üye olduğu tarihten itibaren uygulanır. 19 uncu maddenin birinci fıkrasının (f) bendi, Türkiye Cumhuriyetinin Avrupa Birliğine tam üye olduğu tarihten itibaren Avrupa Birliğine üye ülkeler için uygulanmaz.

(I) SAYILI CETVEL
KADROLAR

<u>SINIF</u>	<u>UNVAN</u>	<u>DERECE</u>	<u>ADET</u>
GİH	Başkan Yardımcısı	1	2
GİH	I.Hukuk Müşaviri	1	1
GİH	İzleme ve Değerlendirme Dairesi Başkanı	1	1
GİH	İzin ve Tahsisler Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Uluslararası İlişkiler Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Kamuoyu, Yayın Araştırmaları ve Ölçme Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Personel Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Eğitim Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanı	1	1
GİH	İdarî ve Malî İşler Dairesi Başkanı	1	1
GİH	Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri	1	1
GİH	Başkanlık Müşaviri	1	5
GİH	Daire Başkan Yardımcısı	1	15
GİH	Araştırmacı	1	8
GİH	Araştırmacı	5	5
GİH	Hukuk Müşaviri	1	5
GİH	Hukuk Müşaviri	2	1
GİH	Özel Kalem Müdürü	1	1
GİH	Üst Kurul Büro Müdürü	1	1
GİH	Müdür	1	6
GİH	Müdür	2	1
GİH	Üst Kurul Müşaviri	1	15
GİH	Uzman Denetçi	1	20
GİH	Üst Kurul Uzmanı	1	125
GİH	Üst Kurul Uzmanı	2	20
GİH	Üst Kurul Uzmanı	3	11
GİH	Üst Kurul Uzmanı	4	1
GİH	Üst Kurul Uzmanı	5	37
GİH	Üst Kurul Uzmanı	6	5
GİH	Üst Kurul Uzmanı	7	17
TH	Mühendis	1	7
TH	Mühendis	2	3
TH	Mühendis	3	6
TH	Mühendis	4	3
TH	Mühendis	5	2
GİH	Uzman	1	8
GİH	Uzman	3	1
TH	Uzman	1	2
SH	Tabip	1	1
AH	Avukat	1	8
AH	Avukat	3	1

AH	Avukat	4	1
AH	Avukat	5	1
GİH	Üst Kurul Uzman Yardımcısı	5	60
GİH	Üst Kurul Uzman Yardımcısı	9	62
GİH	Sistem Çözümleyici	1	3
GİH	Muhasebe Yetkilisi	1	1
GİH	Taşınır Kayıt ve Kontrol Yetkilisi	3	1
SH	Hemşire	3	1
GİH	Kütüphaneci	1	1
GİH	Şef	1	18
GİH	Şef	2	7
GİH	Şef	3	32
GİH	Şef	4	5
GİH	Şef	5	2
TH	Başteknisyen	1	4
TH	Başteknisyen	2	1
TH	Başteknisyen	3	2
TH	Teknisyen	1	8
TH	Teknisyen	2	1
TH	Teknisyen	3	11
TH	Teknisyen	4	3
TH	Teknisyen	5	7
TH	Teknisyen	6	3
TH	Teknisyen	7	1
GİH	Programcı	2	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	1	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	2	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	2
GİH	Memur	1	2
GİH	Memur	2	2
GİH	Memur	3	9
GİH	Memur	4	4
GİH	Memur	5	9
GİH	Memur	6	3
GİH	Memur	7	2
GİH	Sekreter	5	1
GİH	Şoför	3	18
GİH	Şoför	4	2
GİH	Şoför	5	2
YH	Hizmetli	5	1

TOPLAM

670

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde radyo ve televizyon yayınları, 20/4/1994 tarihinde yürürlüğe giren 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun ile düzenlenmektedir. Söz konusu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten bu güne kadar yaklaşık yirmi değişiklikle günün şartlarına uyarlanmak istenmişse de, yayın teknolojisindeki hızlı değişim, Anayasa Mahkemesi tarafından verilen iptal kararları gibi temel nedenlerle yasal çerçevenin yeniden düzenlenmesi zorunlu hale gelmiştir.

Avrupa Birliği (AB) mevzuatına uyum çalışmaları kapsamında "Bilgi Toplumu ve Medya" başlığı ile açılan 10 uncu Fasılda AB'ye sunulan Eylem Planı ile Ortak Müzakere Pozisyon Belgesinde, AB mevzuatı ile tam uyumun 2009 Aralık ayı sonuna kadar tamamlanması taahhüt edilmiştir. Bu çerçevede Tasarı ile 19 Aralık 2007 tarihinde yürürlüğe giren 89/552/EEC sayılı Avrupa Birliği Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesi ile uyum sağlanması amaçlanmıştır. AB Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesi hükümleri esas alınarak hazırlanan Tasarı, sektörün sorunlarına çözümler getirmekte, karasal ortamda 1994 yılından beri süren lisanssız dönemin bitirilmesini öngörmekte, düzenleme konusundaki yetki karmaşasını ortadan kaldırmakta, yayın denetimi konusunda Radyo ve Televizyon Üst Kurulunu (Üst Kurul) daha etkin kılmakta ve yayıncılık sektöründe rekabeti ve çoğulculuğu sağlamayı amaçlayan hükümler içermektedir.

3984 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1994 yılından bugüne kadar karasal ortamda yayın yapan kuruluşların lisanslanması bir türlü sağlanamamış ve buna bağlı olarak lisans ücretleri ve tahsis edilen kanal ve frekansların yıllık kullanım ücretleri tahsil edilememiştir. Tasarı ile yayın kuruluşlarının karasal yayın lisansına sahip olmaları ve lisans ücretleri ile kanal ve frekans kullanım ücretlerinin tahsil edilmesi amaçlanmaktadır.

Tasarı ile dünya ile eşzamanlı olarak karasal sayısal televizyon yayıncılığına sorunsuz biçimde geçilmesi hedeflenmektedir. Bu çerçevede geçici düzenleme ile bir yıllık süre içinde sayısal frekans ihalesinin ve tahsislerin yapılması, tahsis tarihinden itibaren üç yıllık süre içinde de analog televizyon ve sayısal televizyon yayınlarının paralel olarak sürdürülmesi öngörülmektedir. Bu süre sonunda, karasal ortamdan yapılan analog televizyon yayınlarının uluslararası düzenlemelere de paralel olarak sonlandırılması temin edilecektir.

Yürürlükte bulunan medya sahipliğine ilişkin hükümler, sektör gerçeklerine ve Türkiye'nin hedeflerine uygun bulunmamaktadır. Bu bakımdan medya sahipliği konusu yeniden ele alınarak düzenlenmiştir. Bu konuda radyo ve televizyon sahibi olmayla ilgili sınırlamalar daraltılarak netleştirilmiş, tekelleşmeyi engellemek üzere de, ortak olunabilecek medya hizmet sağlayıcı kuruluşların azamî sayısı ve elde edilen sektörel gelir temelinde bir düzenleme getirilmiştir.

Bilindiği üzere 3984 sayılı Kanun, ilk yürürlüğe girdiğinde yayın sektörü ile ilgili tüm düzenleme yetkisi Üst Kurula verilmiştir. Ancak, çeşitli nedenlerle yapılan değişikliklerle, radyo ve televizyon yayıncılığı alanının düzenlenmesinde yetki ve görevler Haberleşme Yüksek Kurulu, Telekomünikasyon Kurumu ve Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından paylaşılır hale getirilmiştir. Bu arada yürürlüğe giren 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu ile Haberleşme Yüksek Kurulu kaldırılmış ve millî frekans planında radyo ve televizyon yayınlarına ayrılan frekans bantlarının frekans planlarının yapılması ve uygulanması yetkisinin Üst Kurula ait olduğu hükme bağlanmıştır. Tasarıda, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu hükümleri esas alınarak, radyo ve televizyon yayınları için ayrılan frekans bantlarının frekans planlarının yapılması yetki ve görevinin Üst Kurula ait olması öngörülmektedir.

Kamu yayın kuruluşları ile özel yayın kuruluşlarının ayrı kurallara ve denetime tabi olması, Avrupa Birliği müktesebatına uyum çerçevesinde yapılan tarama sürecinde eleştirilmiş ve bu durumun özel yayın kuruluşları açısından haksız rekabete neden olduğu değerlendirilmiştir. Bu bağlamda Tasarı ile 3984 sayılı Kanunun ilk hâlinde olduğu gibi, TRT'nin de denetiminin Üst Kurul tarafından gerçekleştirilmesi sağlanmaktadır.

Tasarı ile IP-TV, DVB-H ve HDTV gibi yeni yayın teknolojileri ile ilgili belirsizlikleri ortadan kaldıracak düzenlemeler getirilmektedir. Multipleks, platform, verici tesis ve işletim şirketi gibi işletmecilerin yayıncılık alanındaki faaliyetleri de Kanun kapsamına alınarak bu alandaki boşluk giderilmiştir.

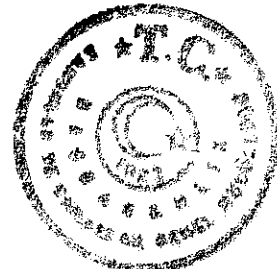
Görsel-işitsel medya hizmetleri alanında ortaya çıkan yeni teknoloji ve hizmetler esas alınarak, Tasarı iki ana kavram üzerine oturtulmuştur. Bunların ilki, bir program akışı çerçevesinde sunulan radyo ve televizyon yayın hizmetleri, diğeri ise yeni teknolojilerin getirdiği program akışsız, isteğe bağlı yayın hizmetleridir. Bu iki unsur, ilgili AB Yönergesinde tek bir şemsiye kavram altında, televizyon yayınları ile birlikte isteğe bağlı yayın hizmetlerini içine alacak şekilde "görsel-işitsel medya hizmetleri" terimi içinde düzenlenmektedir. Bu kavram, Tasarıda radyo ve televizyon yayın hizmetleriyle birlikte isteğe bağlı yayın hizmetlerini de içerecek şekilde "yayın hizmeti" terimi olarak kullanılmıştır. AB Yönergesinin, sadece televizyon ve televizyon benzeri görsel-işitsel yayınları düzenlemesine karşın, Tasarı radyo yayınlarını da kapsamakta olup, seçilecek kavramın radyo yayıncılığını da ifade edebilmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Anayasanın 133 üncü maddesinde Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun radyo ve televizyon faaliyetlerini düzenlemek üzere kurulduğu belirtildiğinden, Tasarının kapsamı ve kullanılan terimler Anayasadaki hükümler ve terminolojiye uygun olarak belirlenmiştir.

"Yayın hizmeti" teriminin yanı sıra, radyo ve televizyon yayıncısı ile birlikte isteğe bağlı yayın hizmet sağlayıcısını da içerecek şekilde geliştirilen "medya hizmet sağlayıcı" terimi ve reklâm, program desteklemesi, tele-alışveriş, ürün yerleştirme, öz tanıtım ve yeni reklâm tekniklerini içine alacak biçimde kullanılan "ticari iletişim" terimi, AB müktesebatına uygun olarak geliştirilen yeni terimlerdir.

Hızla gelişen sayısal teknolojinin bir sonucu olarak, farklı iletişim hizmetlerinin birlikte ve aynı iletim ortamından ve aynı iletim altyapısı vasıtasıyla iletilebilmesi, yayıncılık sektörünün yapısında ve işleyişinde değişiklik yapılmasını gerekli hale getirmiş, hizmet sağlayıcılar ile bu hizmetleri ileten kuruluşlar farklılaşmıştır. Bu kapsamda, hizmet sağlayıcıların yanı sıra iletim altyapısı işletmecileri de yeni aktörler olarak tanımlanmıştır.

AB Yönergesine paralel olarak, yayın hizmeti ilkeleri, tüm medya hizmet sağlayıcıların uyması zorunlu ortak ilkeler, radyo ve televizyon yayıncılarına yönelik ilkeler ve sadece isteğe bağlı yayın hizmet sağlayıcılarına uygulanacak ilkeler olmak üzere üç kategoride düzenlenmiştir.

Bunun yanı sıra, AB mevzuatına uyum çerçevesinde, yargı yetkisi, Avrupa eserleri, kısa gösterim hakkı, toplumun önemli olaylara erişimi gibi konularda düzenlemeler yapılmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile Kanunun amacı belirlenmektedir. Kanunun amacı; radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerinin düzenlenmesi ve denetlenmesi, medya hizmet sağlayıcıların idari, malî ve teknik yapıları ve yükümlülükleri ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun (Üst Kurul) kuruluşu, teşkilâtı, görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usûl ve esasların belirlenmesi olarak düzenlenmektedir.

MADDE 2- Madde ile Kanunun kapsamı belirlenmekte ve medya hizmet sağlayıcılar üzerinde Türkiye Cumhuriyeti yargı yetkisinin tespit edilmesine ilişkin hükümler düzenlenmektedir. Yapılan düzenlemede, Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi ve AB Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesinde yer alan kaynak ülke kıstası esas alınmıştır. Güçlü, rekabetçi bir medya hizmeti endüstrisini geliştirmek ve medya çoğulculuğunu artırmak için bir medya hizmet sağlayıcı üzerinde sadece tek bir devletin yargı yetkisi bulunması gerektiği kabul edilmektedir. Bu çerçevede, maddede Türkiye Cumhuriyeti hukuksal düzenlemelerine tâbi olacak yayın hizmet sağlayıcılarının hangi hizmet sağlayıcılar olduğu düzenlenmektedir.

MADDE 3- Madde ile Kanunda yer alan bazı ibarelerin tanımlarına yer verilmektedir. Bu tanımlar yapılırken hem teknik açıdan, hem de uygulamada birliği sağlamak üzere Avrupa Birliği mevzuatında yer alan tanımlar esas alınmıştır.

MADDE 4- Madde ile yayın izleme özgürlüğü ve yeniden iletim serbestisi düzenlenmektedir. Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesinin 4 üncü maddesinde sözleşmeye taraf devletlerin kendi toprakları üzerinde program hizmetlerinin yeniden iletimini kısıtlamayacakları hüküm altına alınmıştır. Sözleşmeye paralel olarak, ifade ve haber alma özgürlüğünü sağlayacak ve yayın izleme özgürlüğünü güvence altına alacak şekilde, yayınların yeniden iletimi serbest bırakılmıştır. Bu çerçevede, aynı yayın kuruluşunun yayınlarının farklı ortamlardan eş zamanlı olarak iletilmesi yeniden iletim sayılmamaktadır.

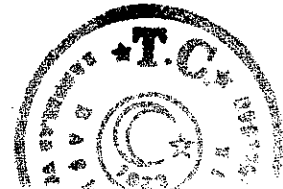
MADDE 5- Madde ile yayın hizmetlerinin Türkçe yapılması esası düzenlenmiştir. Bunun yanında, Üst Kurulca belirlenecek esaslar dâhilinde Türkçe dışındaki dil ve lehçelerde de yayın yapılabilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 6- Madde ile medya hizmet sağlayıcıların bağımsızlığı ve sorumluluğu ile ilgili genel esaslara yer verilmiştir. Basın hürriyetinin ve medya çoğulculuğunun sağlanmasının ön şartı, medya hizmet sağlayıcının editöryal bağımsızlığının sağlanmasıdır. Hiçbir makam ya da merci yayın hizmetinin seçimi ve sunumunda medya hizmet sağlayıcısına baskı yapamaz. Yayınların önceden denetlenmesi, başka bir ifade ile sansür yasaklanmıştır.

Medyanın sahip olduğu haklar aynı zamanda belirli sorumlulukları da beraberinde getirmektedir. Bu sorumluluklar gereği, medya hizmet sağlayıcı, sahip olduğu imkânları kendi amaç ve çıkarları için kullanmamalıdır. Madde ile medya gücünün, medya hizmet sağlayıcının çıkarları için kullanılmasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, yayın hizmetinin içeriğinden ve sunumundan medya hizmet sağlayıcının sorumlu olduğu hükme bağlanmaktadır.

MADDE 7- Madde ile olağanüstü dönemlerde yapılan yayınlara ilişkin hükümler düzenlenmektedir. Buna göre, kriz zamanlarında da ifade ve haber alma özgürlüğü esastır. Bu dönemlerde de radyo ve televizyon yayınları önceden denetlenemez ve yargı kararları saklı kalmak kaydıyla durdurulamaz.

Anayasanın düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti başlıklı 26 ncı maddesinde, ifade özgürlüğünün millî güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usûlünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabileceği belirtilmiştir. Aynı maddede, haber ve düşünceleri yayma araçlarının kullanılmasına ilişkin düzenleyici hükümlerin, bunların yayımını engellemek kaydıyla düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin sınırlaması sayılamayacağı da hükme bağlanmaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ifade özgürlüğüne ilişkin 10 uncu maddesinde de, ifade özgürlüğü mutlak değil, sınırları tanımlı bir hak olarak düzenlenmekte ve ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi gibi nedenlerle bu özgürlüğün sınırlanabileceği belirtilmektedir. Bu hükümler, belirli durumlarda kamu otoritelerinin bu hakka kanunlar çerçevesinde müdahalede bulunabileceği anlamına gelmektedir. Bu doğrultuda, millî güvenliğin açıkça gerekli kıldığı ya da kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasının kuvvetle muhtemel olduğu durumlarda Başbakana veya görevlendireceği bakana geçici yayın yasağı getirme yetkisi verilmektedir. Bu yetki yargı denetimine tâbidir.

MADDE 8- Madde ile yayın hizmeti içeriğinin tâbi olduğu ilkeler belirlenmiştir. Bu ilkeler belirlenirken Anayasa, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi ve Avrupa Birliği Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesinin ifade ve haber alma özgürlüğüne ilişkin hükümleri esas alınmıştır. Düzenlemede yayın hizmetlerinin tâbi olacağı ortak ilkeler belirlenirken, radyo ve televizyon yayın hizmetleri ile isteğe bağlı yayın hizmetleri için özel hükümler de getirilmiştir. Bununla, özellikle radyo ve televizyon yayın hizmetlerinin sunulmasında çocuk ve genç izleyicilerin korunması amaçlanmaktadır.

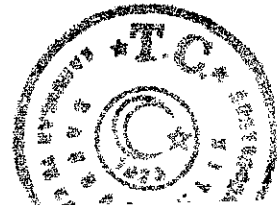
Madde düzenlenirken, 3984 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yer alan birçok muğlâk ilkeye yer vermekten kaçınılmıştır. Burada temel olarak yayıncının içerik özgürlüğü korunurken, toplumun genel kabul görmüş değer yargılarının ve özellikle çocukların ve gençlerin korunmasına yönelik temel hükümler geliştirilmiştir.

MADDE 9- Madde ile ticarî iletişimin tâbi olduğu genel esaslar düzenlenmektedir. Ticarî iletişim, diğerlerinin yanı sıra radyo ve televizyon reklâmları, program desteklemesi, tele-alışveriş ve ürün yerleştirmeyi kapsamaktadır.

Madde ile ticarî iletişimin yayın hizmetinin diğer unsurlarından görsel ve işitsel olarak açıkça ayırt edilebilir olması, bilinçaltı tekniklerine başvurulmaması, gizli ticarî iletişimin yapılamayacağı, medya hizmet sağlayıcının editoryal bağımsızlığının kısıtlanamayacağı, ticarî iletişimin adalet ve hakkaniyete uygun ve dürüstlük ilkelerine uygun olması gibi hususlar yanında çocuklar ve kadınlara yönelik koruyucu hükümler getirilmektedir.

MADDE 10- Madde ile radyo ve televizyon reklâmları ile tele-alışveriş yayınlarına ilişkin kurallar düzenlenmektedir. Ticarî ve teknolojik gelişmeler, izleyicilere yayın hizmetlerini kullanmalarında artan seçenek ve sorumluluk vermektedir.

İzleyici ve dinleyicilerin, sayısal kişisel kaydediciler benzeri yeni teknolojileri kullanma ve çok çeşitli kanal seçenekleri yoluyla reklâmlardan kaçınmak hususunda artan imkânları dikkate alındığında, izleyicileri korumak amacıyla reklâm kuşağı yerleştirilmesi hususunda ayrıntılı düzenleme yapılması gereği ortadan kalkmaktadır. Bu nedenle, bir saatlik bazda kabul edilebilir reklâm miktarı sınırlaması korunmakla birlikte, program bütünlüğünü gereğinden fazla engellemediği takdirde yayıncılara reklâm yerleştirme açısından esneklik getirilmektedir.

Madde, reklamların programlar arasına yerleştirilmesinin tercih edildiği Avrupa'daki yayıncılığın özel karakterini korumayı amaçlamakta ve bu nedenle sinematografik eserler ve televizyon için hazırlanmış filmlerin yanı sıra hâlen özel koruma gerektiren bazı program kategorileri için olası kesintileri sınırlamaktadır.

Günlük televizyon reklâm miktarı üzerindeki sınırlama kaldırılmakta; saatlik sınır, en fazla izleme yapılan saatlerde de uygulanabildiğinden televizyon reklamları ve tele-alışveriş kuşakları için saatlik kısıtlama muhafaza edilmektedir.

MADDE 11- Madde ile reçeteli ilaç ve tedaviler ile tütün ürünleri ve alkollü içeceklerin reklâm ve tele-alışverişi yasaklanmaktadır. Reklâmı yasaklanan ürünler tespit edilirken bu tür ürünlerin reklâm ve tele-alışveriş yayınının ürünlerin kullanımını teşvik edebileceği ve tüketicileri yanlış yönlendirebileceği dikkate alınmıştır.

MADDE 12- Madde ile program desteklemesinin genel hükümleri belirlenmiştir. AB Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesi ve Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesinin ilgili hükümlerine uygun olarak yapılan düzenleme ile kaliteli programların yapılmasının desteklenmesi amaçlanmakla birlikte, bu uygulamaların reklâm niteliğine bürünmemesi ve kötüye kullanılmaması, haksız rekabet ortamı, hatta gizli reklâma neden olunmaması için program desteklemesi belirli kurallara bağlanmıştır.

MADDE 13- Madde ile ürün yerleştirme düzenlenmektedir. Gizli ticarî iletişim, tüketiciler üzerindeki olumsuz etkisi nedeniyle genel olarak yasaklanmakla birlikte, bu kısıtlama, izleyicinin ürün yerleştirmenin varlığı hakkında uygun bir şekilde bilgilendirildiği durumlarda uygulanmayacaktır. Ancak, ürün yerleştirmede, ürün veya hizmetin satın alınması doğrudan teşvik edilemeyecek ve ürüne aşırı vurgu yapılamayacak olup, diğer taraftan ürün yerleştirme ancak sinema ve televizyon için yapılmış filmlerde, dizilerde, spor ve genel eğlence programlarında yapılabilecektir.

MADDE 14- Madde ile yayın hizmetlerinin içeriği düzenlenmektedir. Yayın hizmetleri genel ve tematik olmak üzere iki türdür. Maddede, yayın yapacak kuruluşların yayın türleri konusundaki yapacakları iş ve işlemlerle ilgili düzenlemelere yer verilmektedir. Genel veya tematik içerikli yayın yapmak isteyen radyo ve televizyon kuruluşları, yayın lisansı başvurusu sırasında bu hususu Üst Kurula yazılı olarak bildirmek zorundadırlar. Yayın türü değişiklikleri Üst Kurulun iznine bağlıdır.

Madde ile ayrıca, yerli çocuk programı ve çizgi film endüstrisinin geliştirilmesini sağlamak ve millî kültürü korumak amacıyla, çocuk programları ve bu programlarda yer verilecek çizgi filmler için asgari yerli yapım kotası getirilmektedir.

MADDE 15- Madde ile Avrupa eserlerinin üretiminin desteklenmesi öngörülmektedir. Bu madde, Sözleşmenin 10 uncu maddesi ile AB Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesinin 3- i maddeleri doğrultusunda hazırlanmıştır.

MADDE 16- Madde ile kısa gösterim hakkı düzenlenmektedir. Kamu için büyük önem arz eden olayların televizyon yayın hakları, yayıncılar tarafından münhasıran satın alınabilir. Bilgi ve haber alma özgürlüğü çerçevesinde izleyicilerin çıkarlarının tam anlamıyla ve uygun biçimde korunmasını sağlamak için, kamu için büyük önem arz eden olayların münhasır haklarına sahip olanların, söz konusu olaylara ilişkin kısa gösterim hakkını, münhasır hakları dikkate alarak, adil, makul ve ayırım gözetmeyen bir şekilde genel haber programları içinde kullanılmak üzere diğer yayıncılara vermeleri öngörülmektedir. Kısa gösterimlere ilişkin şartlar, kamu için büyük önem arz eden olay gerçekleşmeden önce, diğer yayıncılara hakkı kullanma için yeterli süreyi sağlamak amacıyla, zamanında tebliğ edilmelidir. Bu tür kısa gösterimler, tematik spor kanalları da dâhil olmak üzere, her bir kanal tarafından kullanılabilir. Kısa gösterim hakkı ancak genel haber programları için geçerlidir.

MADDE 17- Madde ile ülkemizin taraf olduğu Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi Ek Protokolünün 9-a maddesi çerçevesinde, kamunun büyük önem taşıyan olaylara erişimi düzenlenmektedir. Bu çerçevede Üst Kurul, toplum için büyük önemi bulunan ulusal ve/veya uluslararası spor ve kültür etkinlikleri listesini; ülke geneline ücretsiz yayın yapan kanallardan canlı veya kamu yararına olan objektif nedenlere dayanılarak banttan yayınlanmasını temin amacıyla, konuyla ilgili ve diğer kurumların görüşlerini almak suretiyle tespit edecektir. Üst Kurul, bu tespit doğrultusunda hazırladığı önemli olaylar listesini ilân edecek ve bu listeyi gerektiğinde güncelleyecektir.

Yayın kuruluşları, kamuoyu için büyük önem taşıyan olay ve etkinliklerden toplumun önemli bir kesiminin mahrum bırakılmaması için, bu listeyi esas alarak, söz konusu olayların ülke geneline ücretsiz olarak yayınlanmasını sağlayacaktır. Yayın kuruluşları ayrıca, Sözleşmeye taraf bir başka devletin listesinde yer alan önemli olaylarla ilgili münhasır haklarını, o devlet vatandaşlarının önemli bir kesimi tarafından izlenmesini önleyecek şekilde kullanamayacaktır.

MADDE 18- Madde ile düzeltme ve cevap hakkı Anayasanın 32 nci maddesi ve uluslararası sözleşmeler esas alınarak yeniden düzenlenmiştir. Düzeltme ve cevap hakkı, yayına konu olan kişilerin hakları için uygun bir yasal telafi mekanizmasıdır. İnsan onurunun korunması ve toplumun doğru bilgilendirilmesinin sağlanması yönünden çok büyük önem taşıyan düzeltme ve cevap hakkına işlerlik ve etkinlik kazandırılması gerekmektedir.

3984 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde gerçek ve tüzel kişilerin kişilik haklarına saldırı teşkil eden yayınlar ile gerçeğe aykırı olduğu iddia edilen yayınlara karşı yargı yolu ile cevap ve düzeltme hakkı tanınması öngörülmüşken, maddede Anayasanın 32 nci maddesine paralel olarak kişilerin haysiyet ve şereflerine saldırı teşkil eden ve gerçeğe aykırı olduğu iddia edilen yayınlara karşı düzeltme ve cevap hakkı tanınması öngörülmüştür. Ayrıca, düzeltme ve cevap hakkının daha hızlı ve etkin kullanılabilmesi için, yargı yoluna gitmeden önce medya hizmet sağlayıcı kuruluşa başvurularak kullanılması imkânı getirilmiştir. Böylece hem gereksiz yere yargının meşgul edilmesi önlenerek, hem de daha çabuk ve hızlı sonuç alınması sağlanacaktır.

MADDE 19- Madde ile yayın hizmeti sunmak üzere kurulan şirketlerin sahip olması gereken özel koşullar düzenlenmektedir. Medya özgürlüğü, ifade özgürlüğünün bir uzantısı olarak temel insan hakları kapsamında değerlendirilmektedir. Bu yönü ile medya sektörüne dair düzenlemelerin çoğulculuğu ve içerik çeşitliliğini gözeterek yapılması gereği, genel kabul görmektedir. Bu bakımdan, medya sahipliği konusu özel önem arz etmekte olup, buna yönelik 15/5/2002 tarihli ve 4756 sayılı Kanun ile getirilen düzenlemenin de Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi nedeniyle, sektörde tekelleşmenin önlenmesi açısından bir kanuni boşluk bulunmaktadır.

Maddeye göre, 3984 sayılı Kanunda olduğu gibi, aynı şirket ancak bir radyo, bir televizyon ve bir isteğe bağlı hizmet işletmesi kurabilecek ve medya hizmet sağlayıcı şirketlere siyasî partiler, sendikalar, meslek kuruluşları, kooperatifler, birlikler, dernekler, vakıflar, mahallî idareler ile bunlar tarafından kurulan veya bunların doğrudan veya dolaylı ortak oldukları şirketler ortak olamayacaktır. Bununla birlikte 3984 sayılı Kanundan farklı olarak üretim, yatırım, ihracat, ithalat, pazarlama ve finans kurum ve kuruluşlarının medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara ortak olmasına imkân sağlanmıştır.

Şeffaflık gereği özel radyo ve televizyon kuruluşlarının hisselerinin nama yazılı olması zorunluluğu öngörülmektedir. Ayrıca medya hizmet sağlayıcı şirketlerin hisselerinin halka açılmasına imkân sağlanmaktadır.

Tekelleşmenin önlenmesi ve çoğulculuğun korunması için medya sahipliğine, karasal yayın lisansı olan kuruluş sayısı ve gelire dayalı sınırlamalar getirilmesi öngörülmüştür. Buna göre, bir gerçek veya tüzel kişi doğrudan veya dolaylı olarak en fazla dört ulusal karasal yayın lisansına sahip medya hizmet sağlayıcı kuruluşa ortak olabilecektir.

Ayrıca bir gerçek veya tüzel kişinin doğrudan veya dolaylı hisse sahibi olduğu radyo ve televizyon kuruluşlarının toplam ticarî iletişim geliri, reklâm, program desteklemesi, tele-alış verişi ve benzeri gelirlerden oluşan sektörel gelirin yüzde yirmibeşini geçemeyecektir.

Bir medya hizmet sağlayıcı kuruluşta toplam yabancı sermaye payına ilişkin azami sınır, ödenmiş sermayenin yüzde ellisine çıkarılmaktadır. Ayrıca yabancı bir gerçek veya tüzel kişi en fazla iki medya hizmet sağlayıcı kuruluşa doğrudan ortak olabilecektir.

MADDE 20- Madde ile medya hizmet sağlayıcı şirketlerin hisse devirleri ile bu şirketlerin bir başka medya hizmet sağlayıcı şirketle birleşmeleri veya bir başka medya hizmet sağlayıcı şirketi devralmaları düzenlenmektedir. Medya hizmet sağlayıcı kuruluşların belirli özel koşullara sahip olmaları gerektiğinden bu koşulların varlığının sürekli muhafaza edilmesi zorunludur. Bu nedenle, hisse devirleri ile şirket birleşme ve devralmalarının Üst Kurul tarafından bilinmesi zorunluluğu vardır. Maddede getirilen düzenleme ile hisse devirlerinin Üst Kurula bildirilmesi sağlanarak, denetlemenin yapılması amaçlanmıştır.

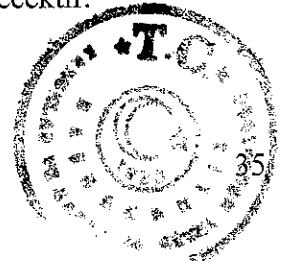
MADDE 21- Madde ile medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara logo ve çağrı işareti kullanma zorunluluğu getirilmektedir. Zira, izleyici ve dinleyiciler izlediği veya dinlediği medya hizmet sağlayıcı hakkında gerekli bilgiye sahip olmak durumundadır. Medya hizmet sağlayıcılar tarafından sunulan yayın hizmetlerinin birbirinden ayırt edilmesi ve bu yayın hizmetlerinin denetlenebilmesi de bunu zorunlu kılmaktadır.

MADDE 22- Madde ile medya hizmet sağlayıcıların özdenetim yapmalarının sağlanması amacıyla, izleyici temsilcilerinin görevlendirilmesi öngörülmektedir. Özdenetim; iktisadi işletmeler, sosyal ortaklar, sivil toplum örgütleri ve derneklerin kendi aralarında kendileri için ortak rehber ilkeler oluşturabilmelerini sağlayan bir çeşit gönüllülük girişimidir. Medya hizmet sağlayıcılar, atayacakları izleyici temsilcileri aracılığıyla izleyici ve dinleyicilerden gelecek tepki, beğeni ve önerileri alarak, bunların değerlendirmesini yapacak ve bu şekilde yayın hizmetlerinin sunumunda özdenetim yapma imkânına sahip olacaktır.

MADDE 23- Madde ile medya hizmet sağlayıcıların haberle ilgili birimlerinde Üst Kurulca belirlenecek sayıdan az olmamak üzere basın kartlı personelin çalışması öngörülmektedir. Haber birimlerinde çalışanların belirli niteliklere sahip olmalarının önemine binaen, yapılan bu düzenlemede söz konusu personelin belirlenmesi açısından 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanuna atıf yapılmaktadır.

MADDE 24- Madde ile koruyucu sembol sistemi düzenlenmektedir. Yayın hizmetlerinin zararlı etkilerinden en çok etkilenen izleyici kesimin çocuk ve genç izleyiciler olduğu bilinmektedir. Bu çerçevede, çocuk ve gençlerin televizyon yayınlarının zararlı etkilerinden korunmaları amacıyla geliştirilecek olan koruyucu sembol sisteminin, programların yayınlanmasında kullanılması sağlanmaktadır.

Yayıncı kuruluşların çocukları ve gençleri televizyonun olası zararlı etkilerinden koruma sorumluluğuna işlerlik kazandıran bir özdenetim mekanizması olan koruyucu sembol sistemi, televizyon programlarının hangi yaş grubuna uygun olduğu ve programda yer alan zararlı içerik konusunda izleyiciye bilgi verecek, belirli yaş gruplarını olumsuz etkileyeceği düşünülen içeriğe sahip yapımların yayın saatleri bu doğrultuda düzenlenecektir.

MADDE 25- Madde ile yayın kayıtlarının muhafazası düzenlenmektedir. 3984 sayılı Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan yayın kayıtlarının saklanması hususu, ayrı bir madde olarak daha ayrıntılı şekilde düzenlenmiştir. Yayın hizmetlerinin içeriğinden etkilenen kişilerin, bu yayınlara ulaşabilmelerine imkân sağlanmasını teminen, özel medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara, yayın kayıtlarını bir yıl süre ile saklama zorunluluğu getirilmektedir.

MADDE 26- Madde ile karasal kanal ve frekansların planlanması ile tahsisi düzenlenmektedir.

5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu ile radyo ve televizyon yayınları için ayrılmış frekans bantlarının planlanması ve planların uygulanması görevi Üst Kurula verilmiştir. Bu düzenlemeye paralel olarak ve sayısal karasal yayınlara geçiş de dikkate alınarak, bu maddede planlama ve tahsis uygulaması düzenlenmiştir.

Radyo ve televizyon yayınlarının iletilmesi alanında karasal sayısal yayın teknolojilerine geçiş ile frekansların daha etkin kullanımının yanı sıra, yayın kalitesinde yaşanacak artış, yayıncı kuruluşlar arasında rekabete daha elverişli bir ortam sağlayacak ve tüm bu gelişmeler sonucu oluşacak etkinlik artışı sayesinde, tüketiciler daha az maliyetle daha çok seçenek ve daha yüksek kalitede yayına ulaşabilecektir. Ayrıca, görsel yayıncılıkta çok seslilik ve haberleşme özgürlüğüne katkı sağlanarak kamu yararı tesis edilecektir.

Kamu yayıncısı olan Türkiye Radyo-Televizyon Kurumuna yeteri kadar kanal ve frekans kapasitesi tahsis edilerek yayınlarını yurdun tüm yerleşim birimlerine ulaştırması öngörülmüştür. Anayasanın 133 üncü maddesinde kamu tüzel kişiliği olarak tek bir radyo ve televizyon kurumu belirtilmiştir. Bu nedenle Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu dışındaki kamu kurumlarının ikaz ve duyuru maksadıyla karasal radyo veya televizyon yayını yapma talebinde bulunmaları hâlinde; bu taleplerin yapacakları protokol çerçevesinde, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumundan hizmet alınarak karşılanması öngörülmüş, kıt kaynak olan frekansların daha etkin kullanılması amaçlanmıştır.

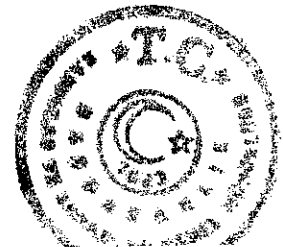
Verici tesisleri yayıncılar tarafından kurulacak tek bir verici tesis ve işletim şirketince inşa edilecektir. Bu sayede mevcut verici tesislerinin oluşturduğu görüntü kirliliği önlenecek ve şehirlerin sembolü niteliğinde verici kulelerinin tesisine imkân tanınacaktır.

MADDE 27- Madde ile yayın lisansı türleri, süresi ve devri düzenlenmiştir. Üst Kurulun görevlerini düzenleyen maddede lisans şartlarını belirleme yetki ve görevi Üst Kurula verilmiş olup, bu maddede Üst Kurulun yayın lisansını hangi tür ve teknikte vereceği belirlenmektedir. Medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar, sunmak istedikleri radyo yayın hizmeti, televizyon yayın hizmeti ve isteğe bağlı hizmet için bu hizmetlerin iletileceği karasal, uydu, kablo ve diğer ortamlardan ayrı ayrı yayın lisansı almak zorundadır. Ancak ulusal karasal yayın lisansı almış bir medya hizmet sağlayıcı kuruluşa uydu ve kablo ortamları için verilecek yayın lisanslarından ücret alınmayacaktır.

Karasal ortamdan yayın lisansı alan kuruluşlara, lisansla birlikte kamu kaynağı olan frekans tahsisi yapıldığından, karasal ortamdan alınan yayın lisanslarının devrine izin verilmemektedir. Diğer ortamdan alınan yayın lisanslarının devri mümkündür.

MADDE 28- Madde ile karasal sayısal yayında yayın hizmetlerinin izleyiciye ulaştırılması multipleks işlemini gerektirmektedir. Multipleks işleminin gerçekleştirilmesi ise ayrı bir işletmecilik faaliyetini zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle madde ile multipleks işletmesine yayın iletim yetkisi verilmesi ve yayın iletim yetkisi verilen işletmecinin yükümlülüğü düzenlenmektedir.

Multipleks işletmesi tarafından yürütülecek faaliyetin bir elektronik haberleşme faaliyeti olması nedeniyle, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun 5809 sayılı Kanun çerçevesindeki yetki ve düzenlemeleri saklı tutulmuştur.

MADDE 29- Madde ile yayın hizmetlerinin iletimini yapacak platform ve altyapı işletmecilerinin yetkilendirilmelerine ilişkin hükümler ile bu işletmecilerin yükümlülükleri düzenlenmektedir.

MADDE 30- Madde ile 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ile Seçmen Kütüklerinin Yenilenmesi Hakkında Kanununun 55/A ve 149/A maddelerinin uygulanmasına yönelik hükümler düzenlenmektedir. Getirilen düzenlemeye göre seçim dönemi yayınları Yüksek Seçim Kurulunca belirlenen ilkeler çerçevesinde Üst Kurul tarafından izlenip denetlenecektir. Denetleme sonucunda Üst Kurul tarafından Yüksek Seçim Kurulu kararlarına aykırı yayın yaptığı değerlendirilen yayınlara ilişkin izleme raporları Yüksek Seçim Kuruluna gönderilecektir.

MADDE 31- Madde ile seçim dönemlerinde Yüksek Seçim Kurulunca belirlenecek esaslar çerçevesinde siyasî reklâm yapılmasına imkân sağlanmaktadır. Bu düzenleme ile hem siyasî parti ve adayların propagandalarının halka ulaşması hem de medya hizmet sağlayıcı kuruluşların gelir elde etmeleri temin edilecektir.

MADDE 32- Madde ile yayın ilkelerine ve Kanunda belirtilen diğer esaslara aykırı yayın yapan medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara uygulanacak idarî yaptırımlar düzenlenmektedir. Yayın ihlâli ve uygulanacak yaptırım arasında orantılılık olması son derece önemlidir. Bu bağlamda yaptırımlar; program durdurma, idarî para cezası ve artırımlı idarî para cezası şeklinde kademeli olarak belirlenmiştir. 3984 sayılı Kanundan farklı olarak, "uyarı" yaptırımından vazgeçilmektedir. Zira uyarı yaptırımının denetimde gerekli etkiyi doğurmadığı görülmüştür. Bir yayın hizmeti ihlâli yapılması hâlinde, ihlâlin gerçekleştiği programın yayını, ihlâlin ağırlığına göre bir ila beş kez arasında durdurulacaktır.

Program durdurma yaptırımı alan bir medya hizmet sağlayıcı kuruluş aynı ihlâli ilk ihlâlin yapıldığı program türü ile aynı türdeki programda tekrar ederse, idarî para cezası uygulanacaktır. Para cezasının belirlenmesinde kuruluşun bir aylık ticarî iletişim geliri esas alınarak orantılı yaptırım uygulanması amaçlanmıştır. Yayın ihlâli yapmada ısrarlı olunmasını engellemek için ilk idarî para cezasının tebliği tarihinden itibaren bir yıl içinde üçüncü kez idarî para cezası alınması hâlinde kuruluşa iki katı oranda idarî para cezası verilecektir. Burada verilecek idarî para cezaları tekerrüre dayanmamaktadır. Yani bir cezanın varlığı kendinden önceki cezanın varlığı ile bağlantılı değildir.

8 inci maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde belirlenen yayın ilkelerinin niteliği gereği, bu ilkelerin ihlâlinin tekrarı hâlinde yayın durdurma cezası uygulanması öngörülmüştür. İhlâlin yayın durdurmanın tebliğinden itibaren bir yıl içinde tekrarı hâlinde yayın lisansının iptaline karar verilecektir.

Yayın ihlâli niteliğinde olmayan, daha ziyade yayıncı niteliğini kazanma ve sürdürme ile ilgili ihlâller için yayın ihlâllerinden farklı bir müeyyide sistemi öngörülmektedir. Buna göre yayın lisansı verilmesi için Üst Kurulca öngörülen şartlardan birini ihlâl eden veya kaybeden medya hizmet sağlayıcı kuruluşa, gerekli şartları tamamlaması için otuz gün süre verilecektir. Verilen süre içinde de gereken şartları yerine getirmeyen kuruluşun yayınları, üç ay süreyle geçici olarak durdurulacak, bu süre içinde de gerekli şartları yerine getirmeyen kuruluşun yayın lisansı iptal edilerek, kanal ve frekans kullanımına son verilecektir. Yayın lisansının verilmesi için gerekli şartlara uygunluğunu hile ile elde eden kuruluşun yayın lisansı doğrudan iptal edilecektir.

MADDE 33- Madde ile adli yaptırım uygulanmasını gerektiren hususlar düzenlenmiştir. Üst Kuruldan yayın lisansı almadan radyo ve televizyon yayını yapılması veya yayınları Üst Kurul tarafından geçici olarak durdurulmasına veya yayın lisansı iptal edilmesine rağmen yayın yapılması adli ceza gerektiren fiiller olarak görülmüş ve bu fiilleri gerçekleştiren gerçek kişilere veya kuruluşların sahip ve yöneticilerine fiilin ağırlığına göre bir yıldan iki yıla kadar hapis ve bin günden beşbin güne kadar adli para cezası verilmesi öngörülmüştür.

Yayın kayıtlarını 25 inci maddeye uygun olarak muhafaza etmemek veya süresi içerisinde Üst Kurulca veya diğer yetkili mercilerce istenmesine rağmen sesli ve/veya görüntülü olarak teslim etmemek veya tahrifat, çıkarma, silme, ekleme ve benzeri işlemlerle değiştirilmiş olarak teslim etmek fiilleri de adli ceza gerektiren fiiller olarak kabul edilmiş ve bu fiilleri gerçekleştiren radyo ve televizyon kuruluşlarının sorumlularının, belirlenen adli ceza ile cezalandırılması öngörülmüştür.

MADDE 34- Madde ile Üst Kurulun kuruluşu Anayasanın 133 üncü maddesi esas alınarak düzenlenmektedir.

MADDE 35- Madde ile Üst Kurulun üyelerinin seçimi ve görev süreleri düzenlenmektedir. 3984 sayılı Kanunun 24/6/2005 tarihli ve 5373 sayılı Kanunla değişik 6 ncı maddesi hükmü Anayasanın 133 üncü maddesi esas alınarak aynen korunmuştur.

MADDE 36- Madde ile Üst Kurul Başkanı ve Başkan Vekilinin seçimi ve görevleri düzenlenmektedir.

MADDE 37- Madde ile Üst Kurulun görev ve yetkileri belirlenmektedir. Kurulun görev ve yetkilerini düzenleyen bu maddenin yeniden düzenlenmesinde Avrupa Birliği müktesebatı dikkate alınmıştır. Görev ve yetkiler belirlenirken Üst Kurulun yayın hizmeti sektörünü düzenleyen otorite olması özelliğine uygun görev ve yetkilerle donatılmasına önem verilmiştir.

MADDE 38- Madde ile Üst Kurul üyelerine, her türlü etkiden uzak kalmalarını sağlamak amacıyla bazı yasaklar getirilmiş, özellikle özel radyo ve televizyon şirketlerinde ortak ve yönetici olamayacakları, asli görevlerini aksatmayan bilimsel amaçlı yayın, ders ve konferans ile telif hakları hariç üyelikleri süresince resmî veya özel hiçbir görev alamayacakları ve herhangi bir siyasi partiye üye olamayacakları öngörülmüştür.

MADDE 39- Madde ile, Üst Kurul üyelerinin teminatı ile malî ve sosyal hakları düzenlenmiştir.

MADDE 40- Madde ile Üst Kurulun çalışma esasları, toplantı ve karar yeter sayısı düzenlenmektedir.

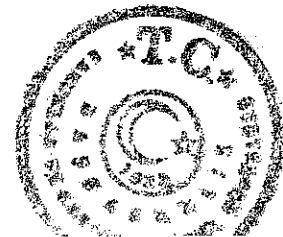
Üst Kurulun aynı zamanda icra organı olması nedeniyle önüne gelen gündem konusunda karar alması gerekliliği değerlendirilerek, çekimser oy kullanılmaması öngörülmektedir.

Üst Kurulun düzenleyici nitelikteki kararlarının uygun vasıtalarla yayınlanması öngörülerek, kararları uygulamak durumunda olanların ve kamuoyunun kararlardan haberdar olması sağlanmaktadır.

MADDE 41- Madde ile Üst Kurulun gelirleri ve bütçesi düzenlenmektedir. İdarî ve malî özerkliğe sahip bir kamu tüzel kişiliği niteliğinde olan Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun idarî ve malî özerkliğinin sağlanabilmesi, güçlü ve özel gelir kaynaklarına sahip olması ile mümkündür. Bu çerçevede Üst Kurulun gelirleri belirlenmiştir.

MADDE 42- Madde ile Üst Kurulun gelirlerinin tahsili düzenlenmektedir.

MADDE 43- Madde ile Üst Kurulun teşkilatı ve personelinin statüsü, ücret ve malî hakları, emeklilik hakları ile kadroları düzenlenmektedir. Üst Kurul personelinin özlük hakları bakımından TRT personel rejimine tâbi oluşuna son verilmiştir.

MADDE 44- Madde ile Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu ile işbirliği esasları düzenlenmektedir.

MADDE 45- Madde ile kamu yayıncısı olan Türkiye Radyo-Televizyon Kurumunun da yayın ilke ve usûllerine uyması hükmü öngörülmekte olup, söz konusu ilkelere aykırı yayın yapılması durumunda uygulanacak müeyyideler düzenlenmiştir.

MADDE 46- Madde ile yayın hizmetlerinin içeriğinden cezaî ve hukukî yönden kim veya kimlerin sorumlu olacağına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 47- Madde ile Kanunun uygulanmasına yönelik olarak Üst Kurulca yönetmelik çıkarılabileceği hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 48- Madde ile Üst Kurulca yapılacak tebliğatlar hakkında 7201 sayılı Tebliğat Kanunu hükümlerinin uygulanması sağlanarak, uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi amaçlanmaktadır. Maddede ayrıca, Üst Kurul aleyhine açılacak idarî davalarda Ankara mahkemelerinin yetkili olması öngörülmüştür.

MADDE 49- Madde ile bu Kanunla birlikte uygulanması imkânı kalmayan kanun hükümleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

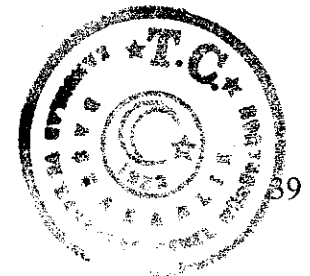
GEÇİCİ MADDE 1- Madde ile Üst Kurul üyeleri ile Üst Kurul personeline yönelik olarak geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

GEÇİCİ MADDE 2- Madde ile Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra yeni yönetmeliklerin hazırlanmasına kadar hizmetlerin devamının sağlanması amacıyla mevcut düzenleyici işlemlerin Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 3- Madde ile uydu ve kablo ortamından yayın lisansı almış olan kuruluşların kazanılmış hakları korunmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 4- Madde ile kanal ve frekans tahsislerine ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir. 26 ncı maddede kanal ve frekansların Üst Kurul tarafından yapılacak sıralama ihalesi ile medya hizmet sağlayıcı kuruluşlara tahsis edilmesi öngörülmektedir. Kanunla birlikte sayısal yayıncılığa geçilmesi de amaçlandığından, sıralama ihalelerinin ancak sayısal frekans planlarının yapılması ve sayısal yayıncılığa geçiş takviminin belirlenmesinden sonra yapılabilecek olması nedeniyle Tasarının kanunlaşarak yürürlüğe girdiği tarihteki fiili durumun ihale tarihine kadar muhafaza edilmesi zorunludur. Yapılan düzenleme ile Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile sıralama ihalelerinin yapıp ihale sonucuna göre yapılacak kanal ve frekans tahsisine kadar geçecek sürede, yıllık kanal ve frekans kullanım bedeli alınarak, 3984 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesine göre yayında olan kuruluşların yayınlarına devam etmesi sağlanmaktadır.

Madde kapsamında, 26 ncı maddede yapılması öngörülen karasal sayısal televizyon sıralama ihalesinin Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde yapılması zorunluluğu getirilmiştir. Ayrıca tamamen sayısal yayıncılığa geçiş belli bir süreci gerektirdiğinden, üç yıllık süre ile analog ve sayısal televizyon yayınlarının birlikte sürdürülmesi öngörülmektedir. Karasal radyo yayınlarına ilişkin sıralama ihalesi ise analog televizyon yayınlarının kapatılmasının ardından üç ay içinde yapılacaktır.

Maddede ayrıca, Kanunun yürürlüğü ile birlikte karasal ortamdan iletilecek yayın hizmetlerinin, ortak kurulacak verici tesis şirketince inşa edilecek istasyonlardan iletilmesi zorunluluğu getirildiğinden, mevcut verici direklerinin tasfiyesinin sağlanması öngörülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 5- Getirilen yeni müeyyide sisteminin uygulanabilmesi için yayın kuruluşlarının bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki müeyyidelerin sicillerinden silinmesi gerekmektedir. Bu nedenle maddede bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Üst Kurul tarafından özel radyo ve televizyon kuruluşlarına uygulanan müeyyidelerin kuruluşların sicillerinden silineceği ve bu müeyyidelerin tekrara esas alınmayacağı düzenlenmiştir.

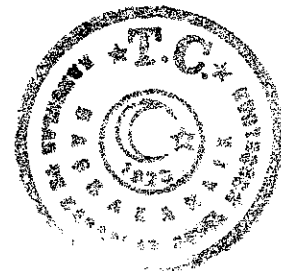
GEÇİCİ MADDE 6- Madde ile frekans planlarının Üst Kurula devri hususu düzenlenmektedir. Radyo ve televizyon frekans planlarını yapma görevi Üst Kurula verildiğinden, 3984 sayılı Kanuna göre Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından yapılan radyo ve televizyon frekans planlarının Üst Kurula devredilmesi sağlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 7- Madde ile mevzuatta 3984 sayılı Kanuna yapılan atfların bu Kanuna yapılmış sayılacağı hükme bağlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 8- Madde ile Avrupa eserleriyle ilgili 15 inci maddenin yürürlüğü düzenlenmekte ve 19 uncu maddenin birinci fıkrasının yabancı sermaye paylarının azamî sınırıyla ilgili (f) bendinin ülkemizin AB'ye üye olduğu tarihten itibaren, AB üyesi ülkeler bakımından uygulanmayacağı hükme bağlanmaktadır.

MADDE 50- Yürürlük maddesidir.

MADDE 51- Yürütme maddesidir.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 79

Yürürlük

MADDE 50 - (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 51 - (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 B. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINÇ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 C. ÇİÇEK Devlet Bakanı V.
 H. YAZICI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 M. Z. ÇAĞLAYAN Devlet Bakanı	 B. ARINÇ Devlet Bakanı V.
 M. Z. ÇAĞLAYAN Devlet Bakanı V.	 S. KAVAF Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 S. ERGİN Adalet Bakanı
 M. V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 B. ATALAY İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 N. ÇUBUKÇU Millî Eğitim Bakanı	 M. DEMİR Bayındırlık ve İskan Bakanı	 N. ÇUBUKÇU Sağlık Bakanı V.	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 F. N. ÖZAK Tarım ve Köylüleri Bakanı V.	 Ö. DİNÇER Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 N. ERGÜN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 S. ERBİL En. ve Tab. Kay. Bakanı V.
 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. EROĞLU Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-13
400